

τοτρόπως ἕκαστος συνδρομητῆς τῆς «Παλλάδος» θὰ συντελέσῃ ταυτοχρόνως καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

Διὰ ν' ἀφαιρέσωμεν δὲ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἰδέαν, ὅτι ἐπιδιώκομεν διὰ τοῦ μέτρου τούτου κερδοσκοπίαν τινά, προτιθέμεθα νὰ παρακαλέσωμεν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ ἐπικυρώσει τὰς διπλοτύπους ἀποδείξεις μας καὶ εἰ δυνατόν διατάξῃ τὴν εἰσπραξίν τοῦ προσφερομένου ποσοῦ καὶ ἀποστολῇ αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον.

Συντούτοις ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ὀνόματα τῶν φιλομούσων καὶ φιλογενῶν τούτων συνδρομητῶν, θέλομεν καταχωρεῖ στερεοτύπως ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ συγγράμματος αὐτά, ὅπως συγχρόνως καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἔθνικοῦ στόλου γιγνώσκῃ πόσοι καὶ ποῖοι εἰσὶν οἱ συνδρομηταί.

Ἐπὶ τοιούτους ὄρους ἀναλαμβάνοντες τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐλπίζομεν ὅτι πάντες αὐθόρμητοι θέλουσι μᾶς ὑποστηρίξει πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ μας.

Ἐν Πάτραις τὴν 8ην Μαρτίου 1877

Ὁ ἐκδότης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΒΩΤΥΡΑΣ

(ὕπολοχαγός)

Τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ἐκδόθηκε τὸν Ἀπρίλιον 1877 μὲ 32 δίστηλες σελίδες σχήματος 26 × 20. Περιεῖχε πολλὰ θέματα ἱστορικά, φιλολογικά, ἐπιστημονικὰ εἰδήσεις καὶ περίεργα, κατὰ μετάφρασιν ἀπὸ ξένα ἐγκυκλοπαιδικὰ περιοδικὰ. Γιὰ πρώτη φορὰ ἔβγαινε στὴν Πάτρα πολυσέλιδο περιοδικὸ καὶ μὲ τόσο ἐνδιαφέρουσα ὕλη. Ἐστὶ ὁ Βωτυρᾶς μὲ εὐκολία

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἑλληνιστὶ ἐκδιδόμεναι ἐπιθεωρήσεις εἶνε εἰδικαὶ κατ' ἐπιστημονικοὺς κλάδους τοιαῦται, ἤτοι ἐπιθεωρήσεις πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἱστορικαί, φιλολογικαί, νομικαί, οἰκονομολογικαὶ κ.λ.π. Αἱ ἐπιθεωρήσεις αὗται, ὧν ἀναμφισβήτητος ἡ χρησιμότης, ἀπευθύνονται κατ' ἐξοχὴν, ὡς εἰκός, πρὸς τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας.

Παρατηρήθη ὅμως, παρ' ἡμῶν, ἔλλειψις ἐγκυκλοπαιδικῆς Ἐπιθεωρήσεως, συγκεντρούσης, ἐν ἄρθροις συνταγμένοις ὑπὸ ἀνεγνωρισμένου κύρους ἐπιστημόνων, τὸ ποικίλον ὕλικὸν διαφόρων κλάδων ἐπιστημῶν, εἰς τρόπον ὥστε αὕτη, καθισταμένη προσιτὴ παντί, νὰ κρατῆ ἐνήμερον, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὸ διανοούμενον κοινὸν τῶν συντελουμένων προσόδων ἐν ταῖς διαφόροις ἐπιστήμας καὶ τέχναις. Τὸ κενὸν τοῦτου ἔρχεται σήμερον νὰ πληρώσῃ ἡ Ἐπιθεωρήσις τῆς Ἀνατολῆς, ἧς ἡ καλλιτέρα σύστασις εἶναι τὸ κύρος τῶν συνεργατῶν τῆς.

Μὴ ἀποδλέπουσα αὕτη εἰς κέρδος, προσφέρεται εἰς τιμὴν καλύπτουσαν τὰς δαπάνας τῆς ἐκδόσεως, εὐελπιστεῖ δ' ὅτι θέλει τύχῃ τῆς προόδου ὑποστηρίξειως παντὸς διανοουμένου Ἑλληνοῦ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Ἐτησίως Δραχμὰς 30
» » ἐξωτερικὸν » Φρ. χρ. 30

Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὸ πρῶτον τεῦχος καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἐπιστρέψωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν, ἄλλως θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἀποδεχθέντες τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὡς συνδρομητῶν.

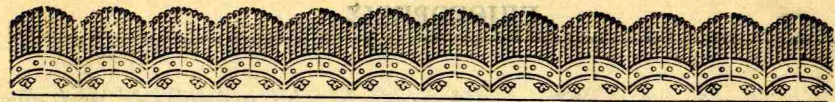
“ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ”
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ καταβεβλημένον Δρ. 3.000.000

Ἀσφάλειαι Πυρός, Θαλάσσης Πολέμου

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, Αἴγυπτον, Τουρκίαν καὶ νήσους Αἰγαίου Πελάγους.

Ο ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΙΚΗ

Ἡ Ἐπιθεωρήσις τῆς Ἀνατολῆς, ἀμα τῇ ἐμφανίσει τῆς, σπεύδει, ἐκπληροῦσα ἐπιβεβλημένον καθήκον, νὰ κλίνῃ εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῶν τετιμημένων ἡρώων νεκρῶν τῶν τελευταίων μαχῶν καὶ ν' ἀπευθύνῃ εὐγνώμονα χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἀπαράμιλλον ἑλληνικὸν στρατὸν, τὸν κατατροπώσαντα καὶ αὐτίς τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετὰ τὴν, ἐπὶ ὀλόκληρον σχεδὸν δεκαετίαν, ἀναγραφὴν διὰ τῆς ἑλληνικῆς λόγῃς ἱστορίας ἐνδόξων σελίδων ἐν τῇ περιλάμπρῳ ἱστορίᾳ τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δύναται ν' ἀνεγείρῃ ὑπερηφάνως τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ διεκδικήσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ θέσιν, θέσιν, ἧτις κληρονομικῶς ἀνέκαθεν ἀνήκεν αὐτῷ, ἦν ὅμως καὶ ἐκ δευτέρου κατέκτησε δι' ἡρωϊκῶν ἀγόνων καὶ τοῦ πολυτίμου αἵματος τῶν τέκνων του.

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ μεγάλοι τοῦ ἑλληνισμοῦ προσιάται, δὲν θὰ θελήσωσι ν' ἀφήσωσιν ἀβραβεύτους τοὺς νέους τούτους θοριάμβους τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς τυραννίας, οὐδὲ θ' ἀφήσωσι νὰ διαφύγῃ ἢ διὰ τῶν ἑλληνικῶν νικῶν παρεχομένη πολῦτιμος εὐκαιρία, πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ἐλευθερίας εἰς λαοὺς, ἐπὶ αἰῶνας, σκληρῶς τυραννηθέντας, πλὴν διασώσαντας ἀκεραίαν τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν αὐτῶν συνείδησιν.

Ο ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Εἰς τὸ ἀπὸ 1ης Μαΐου ἐ. ἔ. φύλλον της, ἡ ἡμερησία ἐφημερίς «Ἐμπρός», ἐδημοσίευσεν, ἀντὶ κυρίου ἄρθρου, ἀνταπόκρισιν ἐκ Παρισίων, φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν «Ἐμπροσθοφύλαξ», δι' ἧς ὁ γράφων ἐμφανίζει τὴν Ἰταλίαν ὡς τὸν ἐμμονώτερον, συστηματικώτερον, καὶ ἐπιφοβώτερον ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς πάντα, ὅπωςδήποτε πορακολουθοῦντα τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν, τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, εἶνε φυσικόν, ὅτι ἐνεποίησε *ζωηρὰν αἴσθησιν*.

Ὁ γράφων δι' ἄρθρων ἐπιχειρημάτων, παριστᾷ τὴν Ἰταλίαν, ἔχουσαν σήμερον ὡς στόχον αὐτῆς τὸν Ἑλληνισμόν, ὃν στενῶς πολιορκεῖ, χάριν τῆς ἱμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, ἣν ἀκολουθεῖ ἐν Ἀνατολῇ.

Τρεῖς, κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε ἀρθρογράφον, σημαντικὰς, ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἰταλικῆς ἀπόψεως, ἐπιτυχίας, ἐπραγματοποίησεν ἤδη ἐπ' ἐσχάτων, ἡ ἄνω κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ πολιορκητικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας, καὶ τοῦτο εἰς τρία καίρια σημεῖα τοῦ περὶ τὴν Ἑλλάδα περιφερειακοῦ ὀρίζοντος: Καὶ Αὐτὸν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ραπάλλο, ἡ Ἰταλεῖα, διαλαγεῖσα πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, μεθ' ἧς μέχρις ἐσχάτων ἤρριζε, κατέστησε περιττὸν τὸν κύριον λόγον τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συμπράξεως, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου, ὑψώσασα φραγμὸν κατὰ τοῦ φιλοπολέμου πρὸς τὴν Ἀδριακὴν ρεύματος μερικῶν Γιουγκοσλαβικῶν κύκλων, *δύναται ἤδη ἀκωλύτως νὰ διοχετεύσῃ τὸ φιλοπόλεμον τοῦτο ρεῦμα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ*.

Βον) Διὰ τῆς Ἰταλο-Κεμαλικῆς συνθήκης, οἱ Ἰταλοί, κατευνάσαντες τὴν εὐλογον δυσπιστίαν πολλῶν Τούρκων, παρουσιάζονται πρὸς τῆς Τουρκίας οὐχὶ πλέον ὡς κατακτηταί, ἀλλ' ὡς *οἰκονομικοὶ συνεργάται*, ἀναλαμβάνοντες τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς Τουρκίας, καὶ συγχρόνως *τὴν τε διπλωματικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κατὰ τῆς Σμύρνης ἀνθελληνικοῦ ρεύματος*.

Γον) Διὰ τῆς Ἰταλο-Ἀλβανικῆς συνθήκης, ἱκανοποιήσασα ἡ Ἰταλία τὴν Ἀλβανικὴν φιλοτιμίαν, κατακτᾷ εἰρηνι-

κῶς τὴν Ἀλβανίαν, ἐν ἧ ἔξησφάλισεν ἤδη οὐ μόνον τὸν λιμένα τῶν Ἀγ. Σαράντα, ἀλλὰ καὶ τὴν διὰ τρίτων διαχειρισίν τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος, *πρὸς δημιουργίαν τρίτου κατὰ τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος ρεύματος*.

Δον) Διὰ τῆς ἐσχάτως τέλος ὑπογραφῆς τῆς, εἰς Ἰταλο-Βουλγαρικὴν συνεννόησιν, ἐξελιχθείσης μυστικῆς Ἰταλο-Βουλγαρικῆς συμφωνίας, — ἧς ἡ ἀνακοίνωσις ἀπαγορεύεται ἔτι καὶ ἧς τὴν ὑπογραφὴν ἐπιβεβαιοῖ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρθρογράφος —, *ἡ Ἰταλία ἀνέλαβε τὴν οἰκονομικὴν καὶ διπλωματικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Βουλγαρίας, πρὸς εὐκολωτέραν, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, κάθοδον τῶν Βουλγάρων εἰς τὸ Θρακικὸν Αἰγαῖον*.

Καὶ ἐπιλέγει ὁ ἀρθρογράφος:

«Ὁ Ἑλληνισμὸς περισφίγγεται οὕτω ἀπὸ 4 σημεῖα, 4 με-
«γάλαι ἑλληνικαὶ χώραι ἀπειλοῦνται: ἡ Μακεδονία, ἡ Ἰωνία,
«ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Θράκη. Καὶ ἀρκεῖ ἓνα μόνον ἀκόμη λά-
«θος νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ τεθῆ ἐν κινήσει τὸ τετράτρο-
«χον αὐτὸ ἀνθελληνικὸν μηχανήμα, τοῦ ὁποίου, ἂν τὴν σή-
«μερον μόνον εἰς τροχὸς λειτουργεῖ — ὁ Τουρκικὸς — οἱ ἄλλοι
«ὅμως λαδῶνονται καθ' ἡμέραν μετὰ τὸ λάδι τοῦ «φλιερηνι-
«κοῦ» ἰταλικοῦ ἐλαιῶνος».

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, οὗ τὴν ἀναδημοσίευσιν πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν, μελέτην, καὶ κατανόησιν, συμβουλευόμεν εἰς τὸ ἔγκριτον φύλλον «Ἐμπρός» καταδείκνυσι, ὅτι ἡ ἐν Ἀνατολῇ ἱμπεριαλιστικὴ ἰταλικὴ πολιτικὴ ἦτο καὶ εἶνε κατ' οὐσίαν πράγματι ἡ αὐτὴ, μετέβαλε δὲ μόνον ἐσχάτως τακτικὴν, ἡ ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς ἀκολουθηθείσης, μέχρι τῆς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας πτώσεως τοῦ Νίττι καὶ Τιτόνι, πολιτικῆς τῆς προπετοῦς καὶ ἐναργοῦς ἐμφανίσεως τοῦ ἰταλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

Ἡ Ἰταλία, κατὰ τὸν ἀρθρογράφον τοῦ «Ἐμπρός», βλέπουσα, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμφανίζηται ἀπροκαλύπτως ὑποστηρίζουσα καὶ ὑποθάλλουσα ἐν Ἀνατολῇ τοιαῦτα σχέδια, κατέφυγε, ἀνακρούσασα ἀπλῶς ἐν τῇ τακτικῇ της πρύμναν, εἰς τὴν χρῆσιν τῆς προσωπίδος, ἣν μετὰ τοιαύτης τέχνης προσέδεσεν εἰς τὸ πρόσωπόν της, ὥστε καθιστᾷ τοὺς μυχίους πόθους της ἀγνωρίστους, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἐν τῇ ἀνατολικῇ πολιτικῇ τελευταῖαι τῆς ἐπιτυχίαι.

Καὶ ὁ ἀρθρογράφος, παρενείρων, λίαν ἐντέχνως, τὴν περὶ

τούτου γνώμην γάλλου πολιτευτοῦ, ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποσπάσεως ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς τῆς χρησιμοποιομένης ἤδη προσωπίδος, ὅπως ἡ πραγματικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας καταστῆ εὐρύτατα γνωστὴ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἣν τό γε νῦν ἔχει ἀπορροφήσῃ μέχρι σημείου, δυναμένου νὰ χαρακτηρίσθῃ οὐχὶ μόνον ὡς ὑπερβολῆς ἀλλὰ καὶ ὡς λάθους, τὸ γερμανικὸν ζήτημα. Διότι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ παρεμβλλομένου γάλλου σοσιαλιστοῦ πολιτειολόγου, ἡ περαιτέρω ἀνοχὴ ἢ μᾶλλον ἡ ὑποστήριξις ὑπὸ τῆς Γαλλίας τοῦ ἐν Ἀνατολῇ ἰταλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, προετοιμάζει τὸν ἐμπορικὸν τάφον τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Μεσόγειον, δεδομένου, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἔχει ἐν Ἀνατολῇ ἀπέναντι τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἢ τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος—ἣν ἀτυχῶς χάνει—καὶ παρίσταται οὕτω, ὡς ἀκονίζουσα τὴν ἰδίαν ἀγχόνην. Καὶ συμπεραίνει, ὅτι οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς θέλουσιν, κατανοούσης τῆς Ἑλλάδος τοὺς κινδύνους εἰς οὓς περιέστη, ὑπαγορεύσῃ ταχέως τὴν ἀπαιτουμένην πορείαν πρὸς ἄρσιν παντοιοτρόπως ἐπιβλαβοῦς ψυχρότητος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, οὗ πρόδηλος ἡ σοβαρότης, πρέπει, φρονοῦμεν, νὰ χρησιμεύσῃ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ὡς φίμωτρον κατὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι, εἴτε ἀπὸ στιγμιαίων ἐμπνεύσεων, εἴτε καὶ κομματικῆς ἐμπαθείας, παρασυρομένων εἰς ἐπιβλαβεστάτας ὅσον καὶ παιδαριώδους ἀφελείας ἐπιθέσεις κατὰ τε τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, λόγῳ τῆς τηρουμένης, ἀτυχῶς ἔτι, ὑπὸ τῆς Γαλλίας, πολιτικῆς εἰς τὴν τόσον κρίσιμον διὰ τὰ ἑλληνικὰ δίκαια ἑλληνοτουρκικὴν διαφορὰν.

Προτοῦ ὅμως ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος τούτου, εἰς ὃ θέλομεν ἀμέσως κατωτέρω ἐπανέλθῃ, κρίνομεν ἀναγκαίαν τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν βάσανον τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν βεβαιουμένων ὑπὸ τοῦ ἀρθρογράφου τοῦ «Ἐμπρός», ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Ἰταλίας συστηματικῶς ἀκολουθουμένην ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμοῦ πολιτικὴν.

Αἱ περὶ ἡγεμονίας τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὑπερφίαλοι βλέψεις, τῶν ἰθυνόντων τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν, χρονολογοῦνται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Κρίσπη (1887—1896). Εἰς ταύτας τὸ πρῶτον ὀφείλεται ἡ κατὰ τῷ 1887 σαφῶς ἐκδηλωθεῖσα ἐχθρικὴ στάσις τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἣν ἠτιάτο ὡς καταλαβοῦσαν ἐν τῇ Μεσογείῳ θέ-

σιν, ἥτις ἱστορικῶς καὶ φυσικῶς ἀνήκεν εἰς αὐτήν. Εἰς ταύτας ὀφείλεται ὁ προσανατολισμὸς τῆς ἐξωτερικῆς τῆς Ἰταλίας πολιτικῆς πρὸς τὴν Τριπλὴν Συμμαχίαν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῆς τότε ἰταλικῆς Κυβερνήσεως συλληφθέντα ὄνειρα περὶ νικηφόρου, τῇ συνδρομῇ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, πολέμου τῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Γαλλίας, πρὸς ἀπόσπασιν ἀπὸ ταύτης τῆς Τουνεσίας καὶ Ἀλγερίου καὶ πραγματώσεως τῆς μεσογειακῆς ἰταλικῆς ἡγεμονίας. Εἰς ταύτας, τέλος, ὀφείλονται αἱ συνεχεῖς κατὰ 1887 συρράξεις, παρὰ τὴν μεθόριον, τῶν γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν προφυλακῶν, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπακολουθήσασα πλήρης ἐμπορικὴ ῥήξις μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυρῶν ἐπικρατειῶν, ἧς αἱ μετέπειτα συνέπειαι ἂν ὑπῆρξαν ὀδυνηραὶ διὰ τὴν Γαλλίαν, **ὑπῆρξαν αὐτόχρημα ὀλέθρια διὰ τὴν Ἰταλίαν.** Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ μέλλον ἐπεφύλασσε ταχίστην τὴν ταπεινώσιν τῆς ἰταλικῆς ὑπεροψίας διὰ τῆς καταστροφῆς, ἣν τὰ στρατεύματά της ὑπέστησαν εἰς Ἄδουαν, καταστροφὴν τοσοῦτον ἔγγυς ἐπακολουθήσασαν τὰς πρώτας τῆς Μασούας καὶ συνθήκης τοῦ Ucciali ἐπιτυχίας τῆς ἀποικιακῆς τῆς πολιτικῆς.

Διὰ τῆς εἰρημένης συνθήκης παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ προτεκτοράτον τῆς Ἀβυσσινίας, ἣν ἡ Ἰταλία ἐθεώρει βᾶσιν τῆς ἀποικιακῆς τῆς Αὐτοκρατορίας, ἥρκεσεν ὅμως ἡ κατὰ τῆς συνθήκης ταύτης ἐξέγερσις τοῦ νεγκοῦς Μενελίκ, ὅπως καταθρονομασθῆ ἐν Ἀδοῦῃ ὁ ὄψιμος ἰταλικὸς ἰμπεριαλισμὸς.

Τὸ μάθημα ὑπῆρξε σκληρὸν διὰ τὴν ἰταλικὴν ἀλαζονίαν, ἡ εὐκαμπτος ὅμως ἰταλικὴ πολιτικὴ ἐπωφελήθη τούτου, ὅπως ἡ Ἰταλία διαγράψῃ μετὰ τῆς Γαλλίας τὴν ἐν ἔτει 1899 ἐμπορικὴν σύμβασιν, δι' ἧς ἐτίθετο τέρας εἰς τὸν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἀδυσώπητον ἐμπορικὸν πόλεμον, καὶ ὅπως ἐργασθῆ πυρετωδῶς, κατὰ τὸν μέχρι τῆς κηρύξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου μεσολαβήσαντα χρόνον, πρὸς οικονομικὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἀξιόλογον πρὸς παντοίας κατευθύνσεις πρόοδον. Οὐσιαστικῶς ὅμως, ἡ Ἰταλία οὐδέποτε παρητήθη τῶν περὶ μεσογειακῆς ἡγεμονίας ὑψαυχένων ἀξιώσεών της, ἅς ἄλλως ἐκράτησαν ἐν ἐργηγόρσει αἱ κτηθεῖσαι ἐν Μεσσούᾳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ Σομαλίας ἀποικίαι, — μικραὶ βεβαίως πρὸς κόρον τῶν φιλοδόξων ὀνείρων τῆς διαδόχου τῆς Ρώμης, πλὴν

οὐχ' ἦττον χρήσιμοι πρὸς τροφήν τῶν μεγαλεπιβόλων ἰταλικῶν ὄνειρων.

Τὴν, παρὰ τὰ ἀτυχήματά της, δ' ἔμμονον προσκόλλησιν εἰς τὴν ἰμπεριαλιστικὴν τῆς πολιτικὴν, καταδείκνυσι κάλλιον παντός, ἢ ἐπακολουθήσασα κατὰ τῆς Τουρκίας ἐκστρατεία τῆς Τριπολίτιδος. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἂν δὲν παρατηρεῖται μεταβολὴ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εἰς τὴν καθόλου ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἀνατολήν, πολιτικὴν τῆς κατεύθυνσιν, σημειοῦται ἀξία προσοχῆς τοιαύτη εἰς τὴν τηρουμένην τακτικὴν καθόσον, ταπεινωθεῖσα δὲν τολμᾷ πλέον νὰ στραφῇ κατὰ τῆς μεσογειακῆς γαλλικῆς πολιτικῆς, οὐδὲ νὰ προβάλῃ προπετῶς τὰς ἰμπεριαλιστικὰς ἀξιώσεις της, ἀλλ' ὑπόσπαση. παρὰ πάντα σεβασμὸν εἰς τὸ δόγμα τῶν ἐθνικοτήτων, ἀπὸ τὰ ἀσθενέστερα μεσογειακὰ Κράτη, χώρας ἀναμφισβητήτως εἰς ταῦτα ἀνηκούσας.

Καιροσκοπικῶς πολιτευθεῖσα, κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιπλοκάς τοῦ παγκοσμίου πολέμου, δὲν ἐσταμάτησε πρὸ τῶν προσυνομολογημένων μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν συμβάσεων, ἀλλ' ὀρμηθεῖσα ἀπὸ μόνου τοῦ ἰταλικοῦ συμφέροντος, ὡς τοῦτο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνεφανίζετο. καὶ προσηλωμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς πραγματώσεως τῆς πολυφιλήτου ταύτης ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς. δὲν ἐδίστασε ν' ἀνακρούσῃ πρῦμναν καὶ νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ, ἀφ' οὗ προηγουμένως, διὰ τῆς μυστικῆς συμβάσεως τοῦ Λονδίνου, ἐπέτυχεν ν' ἀποσπάσῃ, παρὰ τῶν εἰς τὸν τρομερὸν ἐκείνον πόλεμον ὑπτόντων πᾶσαν δυνάμιν των, ὑποσχέσεις, ὧν ἢ πραγματοποιήσεις θὰ προήγαγε σημαντικῶς τὰς ἐν Ἀνατολῇ ἰμπεριαλιστικὰς βλέψεις της. Προσθετέον δ' ὅτι οὐ μόνον τὰ συντέλεσαντα αἷτια πρὸς ἔξοδον τῆς Ἰταλίας, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ, εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἦσαν, ὡς τρανῶς διαπιστοῦται, ἀποκλειστικῶς συμφεροντολογικά, σκοποῦντα μόνον τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐν Ἀνατολῇ τῶν ἰμπεριαλιστικῶν τῆς Ἰταλίας βλέψεων, καὶ πάντῃ ἄσχετα πρὸς οἵανδήποτε γενικωτέρας φύσεως πολιτικὴν ἰδεολογίαν, ἀλλ' ὅπερ σπουδαιότερον καὶ ἄνευ ἴσως προηγουμένου, ἢ Ἰταλία, καὶ μετὰ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς ἔξοδον εἰς τὸν πόλεμον, ἐμφανίζεται συμμετέχουσα τοῦ πολέμου **ἐπιφυλακτικῶς**, μὲ διστακτικότητα δῆλα δὴ ἐμβάλλουσαν διαρκῶς εἰς φόβους

δυνατῆς παλιμβουλίας καὶ προδίδουσας ἀπροκαλύπτως τὰ πειθαναγκάσαντα τὴν Ἰταλίαν εἰς ἔξοδον μύχια ὑπεροπτικά σχέδια, ὧν τινα δύνανται ἔκτοτε νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὁμολογηθέντα, ἕτερα δὲ ὡς ἀτέχνως πλέον ἀποκρυπτόμενα.

Εἰς τὴν βασικὴν ταύτην αἰτίαν ἀποδοτέον τὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπίσημον ἔξοδον φαινόμενον τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως εἰς κόμματα, ὧν τὰ ἀπουδαιότερα πλὴν τῶν προὔπαρχόντων σοσιαλιστικῶν, κληρικῶφρονος, δημοκρατικοῦ κ.λ.π. — ἦσαν τὸ τῶν οὐδετεροφίλων (neutralistes) καὶ τὸ τῶν εἰλικρινῶς φιλοπολέμων (interventionnistes), κόμματα σφοδρῶς ἀλληλοερίζοντα περὶ τῶν ἐπιδιωκομένων διὰ τοῦ πολέμου σκοπῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοῦ μέτρων, καὶ προκαλέσαντα διαδοχικῶς τοὺς σχηματισμούς, ἀνασχηματισμούς, τὰς πτώσεις καὶ ἀνόδους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων.

Εἰς τὴν αὐτὴν βασικὴν αἰτίαν ἀποδοτέος, ὡσαύτως, ὁ κρατήσας παρὰ τῷ λαῷ χαρακτήρισμός τοῦ πολέμου, εἰς ὃν ἀπεδύθη ἡ χώρα, οὐχὶ ὡς πολέμου **κοινοῦ τῶν συμμάχων**, πολέμου, οὗ ἦσαν **κοινὰ τὰ γενικὰ ἐλάττηρα καὶ κοινοὶ συλλήβδην οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί**, ἀλλ' ὡς πολέμου κατὰ τακτικῶν τῆς Ἰταλίας, «nostra guerra», οὗ κύριος σκοπὸς ἦτο ὁ διαμελισμὸς καὶ ἡ ἐξουθένωσις τῆς ἐχθρᾶς τῆς Ἰταλίας Αὐστρίας, «Delenda Austria!», καὶ ἡ ὄνειροπολουμένη πραγμάτωσις τοῦ ἰταλικοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ ἰμπεριαλισμοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν βασικὴν αἰτίαν δέον τέλος ν' ἀποδοθῇ, ἢ λίαν ἔντεχνος καὶ συχνάκις ἀπαντῶσα, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὀπισθόβουλος μεμονωμένη ἐνέργεια τῆς Ἰταλίας πρὸς μελλοντικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, πάσης δυσχεροῦς συνθήκης ἢ ἀτυχήματος αὐτῶν τῶν συμμάχων της, μεθ' ὧν κατῆλθε εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα. Οὕτω π.χ., ὅπως μεταχειρισθῶ παραδείγματα, δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς ἀμεσωτάτης σχέσεως αὐτῶν μετὰ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα νὰ κατανοηθῶσιν εὐχερέστερον, ὅταν ἢ Ἑλλάς, μετὰ τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, συνεταράσσετο, διηρημένη μεταξὺ τῶν δύο γνωστῶν ἀναθέτου κατευθύνσεως ὀυμάτων, ἢ Ἰταλία, ἐποφελουμένη τῆς κοινῆς τῶν ἐν Ἀνατολῇ συμμαχικῶν δυνάμεων δράσεως, ἢ ἀνυστερόβουλος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπός, ὡς τὰ πράγματα κατέδειξαν περιτράνως ἐκ τῶν ὑστέρων, ἦτο ἡ κατίσχυσις ἐν τῷ ἀνατολικῷ μετώπῳ, κα-

τέλαβεν - ἀντιστάσεως μὴ οὔσης—, τῇ 9ῃ Ἰουνίου τοῦ 1917 τὰ Ἰωάννινα, ἐνεργήσασα προφανῶς κατ' αὐτοῦ τοῦ, χάριν τῶν συμμάχων, κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἰδίως κατ' αὐτοῦ τοῦ Βενιζέλου, ὃν κατηγορεῖ ἀνεπιφυλάκτως, ὡς θέλοντα νὰ ὀδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν, διότι ἐτόλμα νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀναμφισβητήτου ἑλληνικότητος Δωδεκάνησα καὶ τὴν Βόρειον Ἡπειρον—τὴν κατὰ τοὺς Ἰταλοὺς μεσημβρινὴν Ἀλβανίαν! (Πρβλ. φυλ. 9 καὶ 10 Giornale d' Italia ὡς καὶ 11ης Ἰουν. τοῦ Avenir d' Italia). Ἐτερον παράδειγμα εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης. Ὄντως, ἀφ' οὗ σκοπὸς ἀντικειμενικὸς τοῦ ἐν λόγῳ κινήματος ἦτο ἡ καὶ δι' ἐπαναστάσεως ἔστω ἐπίστευσις τῆς ἀναμίξεως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ εἰς τὸν πόλεμον, θὰ ἔδῃ κατὰ φυσικὸν λόγον, πᾶν Κράτος Ἀνταντικόν, καὶ δὴ συμμετέχον τοῦ ἀμφιρρέποντος πολέμου, νὰ ἐπιδοκιμάσῃ καὶ ἐνισχύσῃ, κατὰ δύναμιν, τὸ ἐν λόγῳ κίνημα. Πλὴν ἡ Ἰταλία ἐν προκειμένῳ, οὐ μόνον δὲν ἠκολούθησε τὴν μόνην ὁδόν, ἣτις λογικῶς ἐπεβλάτετο εἰς πάντα σύμμαχον, ἀλλὰ καὶ ἀμέριστον παρέσχε τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν τῆς εἰς τὰς Ἀθήνας, αὐτοῦ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Bissolati δηλώσαντος κατὰ τὴν ἐν τῇ Σκάλα τοῦ Μιλάνου διάλεξίν του, ὅτι ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ ἦτο καὶ **παρέμεινε πεισιμόνως εἰς τὸ καθεστὼς τῶν Ἀθηναίων**, καὶ τοῦ ἰταλικοῦ τύπου ὁμοφώνως σχεδὸν διαλαλοῦντος τὴν ἀμέριστον συμπάθειάν του πρὸς τὸ ἐν λόγῳ καθεστὼς. (Πρβλ. Avenir d' Italia 11ης καὶ 27ης Ἰουν., Idea Nazionale 9ης Ἰουν., Perseveranza τῆς 15 Ἰουν. κ.λ.π.)

Εὐεξήγητον ἴσως εἶνε, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἀμφίροπος ἦτο ἔτι ἡ ἔκβασις τοῦ παγκοσμίου πολέμου, εὐρέθη μερὶς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μὴ πιστεύσασα εἰς τὴν τελικὴν τῆς Ἀντάντ νίκην καὶ προκρίνασα τῆς ἀμέσου ἐξόδου τὴν στάσιν τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος.

Ποία ὅμως ἐξήγησις δύναται εὐλόγως νὰ δοθῇ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἰταλία, κράτος ἐν πολέμῳ ἤδη πρὸς τὰς κεντρικὰς Ἀυτοκρατορίας εὐρισκόμενον, ἐδεικνύετο δυσμενῆς πρὸς τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, οὐ ἀδιαφιλονείκητος σκοπὸς ἦτο ἡ, χάριν τῆς ταχύτερας ἐπικρατήσεως τῆς Ἀντάντ, ἀμεσος ἔξοδος τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος, καὶ ἡ παροχὴ

ἀμέσου καὶ ἐνεργοῦ βοηθείας τῇ Ἀντάντ πρὸς ἐπικράτησιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον;

Ἡ μόνη ἐπιτρεπομένη ὑπὸ τῆς λογικῆς ἐρμηνεία εἶνε, ὅτι ἡ Ἰταλία, ἀκραδάντως πιστεύουσα εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ τελικὴν ἔκβασιν τοῦ διεξαγομένου πεισιμόνως ἀγῶνος δὲν ἠθέλε, κατ' οὐδένα τρόπον, νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν νικητρίων δυνάμεων, καὶ τοῦτο, ὅπως ἐπωφελουμένη τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος, προσπορισθῇ εἰς βάρος τοῦ ἑλληνισμοῦ μείζονα δικαιώματα, ἔστω καὶ ἂν ἐπεβραδύνετο, τούτου ἕνεκα, ἡ τελικὴ συμμαχικὴ νίκη, διὰ τῆς ἐπ' ἄπειρον παρατάσεως τῆς ἑλληνικῆς οὐδετερότητος, δεδομένου, ὅτι συνέπεια τούτου θὰ ἦτο ἡ ἀπώλεια ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος παντὸς δικαιώματος διεκδικήσεως τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ.

Ἡ Μακιαβέλιος αὕτη πολιτικὴ, οὔτε διέφυγεν οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ διαφύγῃ τοὺς συμμάχους, διὸ τῇ 16 Ἰουν. 1917 διετάχθη ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλίας κατάληψις τῆς Πρεβέξης, ἣς προφανῆς ὁ, πρὸς ἀντιπερισπασμὸν καὶ παρακάλυψιν τῶν ἰδιοτελῶν καὶ μεμονωμένων ἰταλικῶν ἐνεργειῶν, ἐπιδιωκόμενος σκοπός, γεγονός, ὅπερ προὐκάλεσε ζωηρὰν ἀγανάκτησιν τῆς Ἰταλίας (Πρβλ. Idea Nazionale, Perseveranga, Avenir d' Italia, 16 Ἰουν.) κατὰ τῶν συμμάχων, ὧν τὴν στάσιν οἱ Ἰταλοὶ ἐθνικόφρονες δὲν ἐδίστασαν νὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς παράλογον καὶ ἀντικειμένην εἰς τὰ ἰταλικά δίκαια, κατηγορήσαντες πρὸς τούτοις τὴν Γαλλίαν ὡς ἐξεγείρουσαν πάντοτε τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῆς Ἰταλίας.

Ὡς παράδειγμα τῆς ἄνω κατευθύνσεως τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ἡ ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἀνακήρυξις ὑπὸ τῆς Ἰταλίας τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλβανίας ὑπὸ ἰταλικὴν προστασίαν. Διὰ τῆς ἀνακηρύξεως ταύτης ἡ Ἰταλία ἐπέδωκε τὸν προσαυτερισμὸν τῆς Ἀλβανίας καὶ τὴν ὀριστικὴν ἀποδίωξιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Βορείου Ἡπείρου.

Ὡς τελευταῖον τέλος παράδειγμα, —μεταξὺ πλείστον ἄλλων διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὁποίων ἀπολείπει, ἀτυχῶς, ἡμᾶς ὁ χώρος, —παράδειγμα πεισικώτερον, ἴσως, παντὸς ἑτέρου πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἄνω ἰμπεριαλιστικῆς κατευθύνσεως τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς, θέλομεν ἀναφέρει τὰς γνωστὰς κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1917 ἀξιώσεις, ἃς προέβαλεν ἡ Ἰταλία, ὅπως ἐπιτραπῇ καὶ ταύτῃ ἡ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν προστατίδων δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἀνάμιξις εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγ-

ματα, καὶ αἱ ἔκτοτε ἐγεροθεῖσαι διαμαρτυρίαι ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τοῦ ἐπικινδύνου δι' αὐτὴν ἀγγλο-γαλλικοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ ὑποσχομένου εἰς τὸν Βενιζέλον τὴν Σμύρνην, ἐν ἧ ἡ Ἰταλία ἤξιον ὅτι εἶχε μείζονα τῆς Ἑλλάδος δικαιώματα!!, ὡς καὶ ἡ ὑπεροπτικὴ ἀξίωσις ταύτης, ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀγγλίας εἰς Παλαιστίνην καὶ τῆς Γαλλίας εἰς Συρίαν, ἐγκαθιδρυθῆ καὶ ἡ Ἰταλία ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ!!

Μὴ προτιθέμενοι νὰ χαράξωμεν ἐνταῦθα τὴν, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (ἀπὸ τῆς ἐξόδου δῆλα δὴ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον μέχρι τῆς ἐν Καπορέττω ἡττης τῆς), πολιτικὴν καὶ διπλωματικὴν ἱστορίαν τῆς Ἰταλίας, ἀρκούμεθα ἐνταῦθα εἰς τὴν σταχυολογίαν τῶν ἀνω ὀλίγων — μεταξὺ τούτων ἄλλων — παραδειγμάτων πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας, ἧς αὕτη τὴν πραγμάτων διὰ παντὸς μέσου ἐπεδίωξεν.

Ἡ τοσαύτας ὁμως ὑστεροβούλους βλέψεις μόλις ἀποκρύπτουσα ἀστάθεια τῆς Ἰταλίας κατέναντι τῶν ὑπερνεταμένων πρὸς κοινὴν νίκην προσπαθειῶν τῆς Ἀντάντι, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐσωτερικὴν ἐν Ἰταλίᾳ διάστασιν μεταξὺ τῶν οὐδετεροφίλων καὶ φιλοπολέμων καὶ τὴν, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, μοιραίαν ἀπώλειαν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἐμπνεύσῃ ἡ χλιαρὰ πολιτικὴ τῶν διαδεχθεισῶν ἀλλήλας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Κυβερνήσεων, ὧν κυρία μέρημα ἦτο ἡ δυσχερὴς διατήρησις τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν εἰλικρινῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως φιλοπολέμων καὶ τῆς Βουλῆς, ἧς ἡ πλειοψηφία ἀνῆκεν εἰς τὸν γερμανόφιλον πολιτευτὴν Τζιολίτη. Τούτων πάντων φυσικὴν ἐπακόλουθον ὑπῆρξεν ἡ ἐν Καπορέττω πανωλεθρία τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ, ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐχθρικὴ ἐν Ἰταλίᾳ εἰσβολὴ καὶ ἡ πραγματικὴ ταπείνωσις τῶν ἀκορόεστων σχεδίων τῆς μεγαλαυχούσης ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, σχεδίων σημαντικῶς, πλὴν προσκαίρως προαχθέντων, διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, μεμονωμένως ἐνεργησάσης, τῶν κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου προκνηψάντων διαφόρων περιστατικῶν.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Ἀχαιοὶ

ΤΙ ΟΦΕΙΛΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ

Ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΟΙΑΥΤΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

Εἶνε τόσον ἐκτεταμένον καὶ ἀπέραντον τὸ πεδῖον τῆς χειρουργικῆς ὥστε οἱ ἀπανταχοῦ καταγινόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν αὐτοῦ, δύνανται γονίμως, καὶ ἄνευ συγκρούσεων, νὰ ἐργάζονται ἐκ παραλλήλου ἐπὶ τὸ αὐτό. Καίτοι δ' εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει πατρίδα, οὐχ' ἦττον, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ τονισθῆ ἐνταῦθα καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἐξαρθῆ, ὅτι ἐκ τῆς παγκοσμίου ἐπιστημονικῆς συγκομιδῆς, τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, ἅτινα γαλλικοὶ ἐγκέφαλοι παρέσχον καὶ γαλλικαὶ χεῖρες ἀπεκόμισαν εἶνε ὄντως τὰ σοβαρώτερα, τὰ τελειότερα καὶ τὰ, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, περισσότερον εὐεργετήσαντα τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἄς ἐξετάσωμεν τὸν χειρουργόν, ὑπὸ τὰς δύο αὐτοῦ ἀπόψεις, τὴν καλλιτεχνικὴν, καθ' ἣν ἀποθανυμάζεται ἡ περὶ τὸ χειρουργεῖν τελειότης αὐτοῦ, καὶ τὴν καθαρῶς ἐπιστημονικὴν, ἣτις ἀφορᾷ τὴν ἐφευρετικότητα τοῦ πνεύματός του.

Ἰδεώδης καὶ ἀριστος ἐγχειριστὴς εἶνε, ὡς γνωστόν, ὁ ἐγχειριστὴς ἐκεῖνος, ὅστις τελείως καὶ μετ' ἀπαραμίλλου ἐγχειρητικῆς ἀκριβείας καὶ δεινότητος ἐκτελεῖ μίαν ἐγχείρησιν, ὑπερτερῶν πολλάκις καὶ αὐτὸν τὸν ἐφευρέτην αὐτῆς. Ὁ ἐφευρέτης, ἐξ ἄλλου, ἀνακαλύπτει τὰ νοσήματα ἐκ τῶν ὁποίων κατατρέχεται ἡ ἀνθρωπότης, καθωρίζει τὴν φύσιν αὐτῶν, τὰ συμπτώματα καὶ τὰς λεπτομερείας τῶν, τὰ αἷτια αὐτῶν, καὶ ἀνευρίσκει νέας χειρουργικὰς θεραπείας καὶ ἐγχειρητικὰς μεθόδους, πρὸς κοταπολέμησιν τῶν νοσημάτων τούτων. Εἶνε τέλος ἐκεῖνος, ὅστις προσφέρει εἰς τὸ παγκόσμιον ἐπιστημονικὸν οἰκοδόμημα ἓνα λίθον τῆς ἰδίας αὐτοῦ κατασκευῆς. Ἐὰν δ' οὗτος τύχῃ νὰ συγκεντροῖ τὴν ἐφευρετικότητα μετὰ τὴν περὶ τὸ χειρουργεῖν δεινότητα, τότε ἔχομεν τὸν ἰδεώδη χειρουργόν, ἐκεῖνον τουτέστι τὸν ὁποῖον οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι *savant-Maitre*, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε, ὡς εἰκός, μικρός.

Καίτοι παντοῦ ὑπάρχουσι δεινοὶ χειρουργοί, εἰς τε τὴν ὅλην Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν, οὐχ' ἦττον, δὲν διστάζω νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι ἐξ ὅλων τούτων οἱ Γάλλοι χειρουργοὶ εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ πλειονότητα συγκεντροῦσιν, εἰς μέγιστον βαθμόν, τὰς σπουδαιότατας καὶ σοβαροτέρας ιδιότητητας τοῦ δεινοῦ χειρουργοῦ, δηλαδή τὴν ἀπλότητα, τὴν ἀκαίβειαν, τὴν ταχύτητα. Ἡ ὑπεροχὴ αὕτη τῶν Γάλλων χειρουργῶν δὲν εἶνε ὅλως τυχαία, ἀλλ' ὀφείλεται εἰς εἰδικὴν ἐπιστημονικὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν, ἣν ἔλαβον οὗτοι ἰδίως ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνον, ὅστις ἐνῶ, κατὰ περίεργον σύμπτωσιν, οὐδέποτε ὑπῆρξε χειρουργός, δέον νὰ θεωρῆται ἀναμφισβητήτως ὡς ὁ μεγαλύτερος διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς χειρουργικῆς, οὗτος δ' εἶνε ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς τῆς ἀνατομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ὁ περίφημος Farabeuf. Εἰς τοῦτον δέ, καὶ κυρίως εἰς αὐτὸν, ὀφείλουσι τὸ ἐγχειρητικὸν αὐτῶν

τάλαντον οἱ Γάλλοι χειρουργοί, οἵτινες πλὴν τῶν φυσικῶν προσόντων τῆς φυλῆς των, τὴν ἐγχειρητικὴν των δεινότητα στηρίζουσιν ἰδίως εἰς τὰς βαθεῖας καὶ ἀκριβεῖς ἀνατομικὰς των γνώσεις. Ἡ Ἀνατομία ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, τὴν θεμελιώδη ἐπιστήμην καὶ τὴν στερεὰν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀσαλεύτως στηρίζεται ὅλον τὸ χειρουργικὸν οἰκονομῆμα καὶ πᾶσα ἡ ἀνταξία τοῦ ὀνόματός της χειρουργικῆ, ταύτης δέ, ὁ αἰμυνηστος οὗτος σοφός, ὑπῆρξεν ὁ μοναδικὸς ὄντως διοργανωτὴς καὶ διδάσκαλος οὐ μόνον ἐν Γαλλίᾳ ἀλλὰ καὶ παγκοσμίως.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Γάλλοι χειρουργοὶ καὶ οἱ πλείστοι τῶν ξένων, ἰδίως δὲ οἱ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφοίτησαν καὶ ἐξεσηκώθησαν εἰς τὴν πρακτικὴν ἀνατομικὴν σχολὴν τοῦ Farabeuf, διατελέσαντες βοηθοὶ καὶ ἐπιμεληταὶ αὐτοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἡ σχολὴ αὕτη, ἐπὶ μακρόν, ἀπετέλει τὴν κυριωτέραν δόξαν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων, ἐπὶ πλεόν δε ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπόδειγμα ὅλων μὲν τῶν Ἀνατομικῶν σχολῶν τῆς Γαλλίας, τῶν περισσοτέρων σχολῶν τῶν ξένων ἐθνῶν καὶ τῶν πλείστων τῆς Ἀνατολῆς. Ὀλοκλήρον τὸ ἔργον τοῦ ὁ αἰμυνηστος καθηγητῆς ἀπετύπωσεν εἰς τὸ θαυμάσιον σύγγραμμα τῆς ἐγχειρητικῆς του, ὅπερ διακρίνει ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ἀπλότης, διότι εἶνε τὸ ἀπαύγασμα πολυχρονίων σοφῶν ἐπὶ τῶν πτωμάτων μελετῶν, καὶ ἐνδελεχῶν ἐρευνῶν καὶ παρατηρήσεων.

Τὸ μνημειώδες τοῦτο σύγγραμμα, ἔζησεν καὶ θὰ ζῆσῃ ἔσσει, ἐν τῷ διεθνείῳ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ, θὰ παραμείνῃ δ' αἰῶνιον τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος καὶ τῆς γαλλικῆς ἐπιστήμης μνημεῖον, ἐφ' οὗ θὰ στηρίζεται ἀσαλεύτως ἡ παγκόσμιος ἐγχειρητικὴ καὶ ἡ χειρουργικὴ τοῦ μέλλοντος, διότι, ἐν αὐτῷ, ὁ σοφὸς συγγραφεὺς του ἀσφαλῶς ἀνεῦρε καὶ σαφῶς ἐξάρταξε, μετὰ καταπλησσοῦσης λεπτομεροῦς ἀκριβείας, τοὺς κλασσικοὺς κανόνας τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον διέδωκε καὶ ἐπέβαλε τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ὥστε ἔκτοτε οἱ χειρουργοὶ διαφυλάττουσιν αὐτὰς ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, τὰς παρακολουθοῦν πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλήτως, καὶ τὰς φυλάττουσιν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην. Τούτου ἕνεκα μνημονεύομεν, ἐν τῇ περιληπτικῇ ταύτῃ ἐπιθεωρήσει, πρῶτον τὸν μέγαν τοῦτον διδάσκαλον, ὅστις, διὰ τοῦ δαιμονίου του πνεύματος καὶ τῶν σοφῶν του ἐρευνῶν, τοσοῦτον προήγαγε τὴν ἐπιστήμην, ἐτίμησε δὲ καὶ ἐδόξασε τὴν Γαλλίαν.

Παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ σοφοῦ τούτου διδασκάλου δέον, πρὸς τούτοις, νὰ λάβωσι θέσιν τὰ ὀνόματα δύο ἄλλων μεγάλων τέκνων τῆς Γαλλίας, τῶν Καθηγητῶν τῆς τοπογραφικῆς Ἀνατομίας Richet καὶ Tilleaux, διότι δι' αὐτῶν ἐμελετήθη αὕτη σοβαρῶς καὶ ἐπισταμένως, αἱ δὲ σπουδαὶ αὐτῆς ὁργανώθησαν καὶ ἐτελειοποιήθησαν ἐν Γαλλίᾳ ὅσον οὐδαμοῦ ἄλλαχοῦ.

Διὰ τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως αὐτῆς, γνωρίζομεν σήμερον ἄριστα καὶ λεπτομερέστατα τὸ πεδῖον, ἐφ' οὗ διενεργοῦμεν μίαν οἰανδήποτε χειρουργικὴν ἐπέμβασιν καὶ ἐκτελοῦμεν αὐτὴν μετὰ ταχύτητος καὶ ἀκριβείας τελείας. Σύμπας δ' ὁ χειρουργικὸς κόσμος τῶν δύο ἡμισφαιρίων εὐγνωμονεῖ τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἐπεξεργασίαν τῆς τοπογραφικῆς Ἀνατομίας, ἣτις ἀκεραία καὶ ὀλοκληρωτικὴ ἀνήκει εἰς αὐτὴν, ἀποτυπωθεῖσα εἰς δύο ἀξιοθαύμαστα ὄντως συγγράμματα τῶν

δύο τούτων σοφῶν, ἀτινα ἐχρησίμευσαν καὶ θὰ χρησιμεύουσιν ὡς τηλαυγεῖς φάροι, οἵτινες ἐφώτισαν, φωτίζουν καὶ θὰ φωτίσουν ἀπλέτως τοὺς ἐπερχομένους διεθνεῖς χειρουργούς.

Τὸ σύγγραμμα ἰδίως τοῦ αἰμυνηστοῦ ἡμῶν διδασκάλου Tilleaux, εἶναι μοναδικὸν καὶ ἐξαιρέτως πρωτότυπον διὰ τε τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ, καὶ τὴν τελειότητα, καὶ θεωρεῖται ὡς μνημεῖον αἰώνιον, ὅπερ ἦγειρεν ὁ σοφὸς οὗτος διδάσκαλος εἰς τὴν τοπογραφικὴν ἀνατομίαν. Δὲν ἔμεινε Ἔθνος, δὲν ἔμεινε Πανεπιστήμιον, ἀλλ' οὔτε καὶ Ἰατρικὴ σχολή, ἣτις δὲν μετέφρασε τὸ περισπούδαστον καὶ μνημειώδες τοῦτο ἔργον, καὶ δὲν ἐγαλούχησε δι' αὐτοῦ τοὺς χειρουργούς της. Ὅχι δὲ μόνον μετεφράσθη εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἕκαστον Ἔθνος ἐφιλοτιμήθη νὰ ἐμφανίσῃ πανομοιότυπον τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μὴδ' αὐτῆς τῆς Γερμανίας ἐξαιρουμένης, ἣτις μεταφράσασα τὸ διεθνὲς τοῦτο κύριον γαλλικὸν σύγγραμμα δὲν παρέλειψε νὰ ἀποτυπώσῃ καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ μορφήν καὶ ἰδιότητα.

Μετὰ τοὺς σοφοὺς τούτους Ἀνατόμους, ἡ Σχολὴ τῆς Γαλλίας χάρις εἰς πλειάδα ὄλων νέων ὀνομαστῶν ἀνατόμων, Testut, Jacob, Paullet, Gillis καὶ ἄλλων, ἐξικνεῖται εἰς τὸ ὕψιστον πλεόν τῆς ἐξελίξεώς της. Αἱ ἀκριβεῖς δὲ γνώσεις, αἱ τε θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ, τῆς Τοπογραφικῆς καὶ Πειραγματικῆς ἀνατομίας, ἀπετέλεσαν τὸ βᾶθρον, ἐφ' οὗ, στηρικθέντες οἱ Γάλλοι χειρουργοὶ, ἐσημάτισαν ἴδιον κλάδον, καὶ διὰ τὴν εὐρύτητα τῶν γνώσεων αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν των, καὶ τὴν ἐφευρετικότητά των, παρέσχον εἰς τὴν καθόλου χειρουργικὴν τοσαύτας καὶ τοιαύτας ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ὑπερτερῶσιν ἀναμφισβητήτως ὅλων τῶν ἄλλων τοῦ κόσμου χειρουργῶν.

Καὶ πρὸ 35 μὲν ἐτῶν οἱ ἀσθενεῖς τῆς Γαλλίας καὶ ὅλων τῶν ἄλλων Ἔθνῶν σονέρορον πάντες εἰς τὴν χειρουργικὴν κολυμβήθραν τῶν Παρισίων, ὅπου ἀθροοὶ προσήρχοντο, ἵνα ὑποστῶσι τὴν δέουσαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν, διότι εἰς τοὺς χειρουργοὺς τῶν Παρισίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ μόνον αὐτοὺς ἐνεπιστεύοντο. Ἦδη ὅμως, διὰ τῆς νέας γενεᾶς τῶν Γάλλων χειρουργῶν, ἀπασαὶ αἱ Γαλλικαὶ Πανεπιστημιακαὶ πόλεις κατέστησαν νέα ἐπιστημονικὰ κέντρα εἰς τὰ ὅποια καταφεύγουσι νῦν οἱ ἀσθενεῖς τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ κόσμου ὅλου. Καὶ οὕτω βλέπομεν ἀπὸ εἰκοσαετίας τοὺς πανταχόθεν ἀσθενεῖς νὰ προστρέχωσι πρὸς ἀναζητήσιν διακεκριμένου χειρουργοῦ καὶ ἰδία ἐιδικοῦ τοιοῦτου εἰς τὴν Lyon, τὸ Montpellier, τὸ Bordeaux, τὴν Λίλιν κ.λ.π., τοὺς δὲ φοιτητὰς τῆς Γαλλίας καὶ τῶν ξένων Ἔθνῶν νὰ προτιμῶσι κυρίως τὰ Πανεπιστημιακὰ ταῦτα κέντρα, ὅπου αἱ ἰατρικαὶ σχολαὶ ἀμιλλώμεναι ἐντατικῶς πρὸς τὴν τῶν Παρισίων, ἔφθασαν εἰς περιβλεπτον ὄντως θέσιν μὴ ὑστεροῦσαι οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ κομποπόλεις ὡς καὶ αὐτὰ τὰ πλεόν ἀπομακρυσμένα ἔξοχικὰ κέντρα τῆς Γαλλίας, ἀντιπροσωπεύονται νῦν ἐπαξίως χειρουργικῶς, χάρις εἰς τὴν σημερινὴν πρόοδον τῆς γαλλικῆς χειρουργικῆς, ὅπουδῆποτε δὲ καὶ ἐὰν εὐρεθῇ τις θὰ εὕρῃ χειρουργὸν ἄριστα κατηρητισμένον, εἰς πολλὰ δὲ μικρὰ μέρη καὶ διασήμους τοιοῦτους.

Εἰς τὴν μικρὰν λ.χ. πόλιν τῆς Bourges, ἔχει ἐγκατασταθῆ εἰς τῶν καλλιτέρων χειρουργῶν ὁ Temoine, τοῦ ὁποίου αἱ πρωτότυποι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι εἶνε διεθνῶς γνωσταί, καὶ ὃν ἡ πείρα καὶ αἱ πολλὰ σοβαραὶ ἐπιτυχίαι καθιστῶσιν ἓνα τῶν διασημοτέρων τῆς Γαλλίας χειρουργῶν. Οὕτω ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος γνωρίζει ὅτι ὁ Temoine, ἐργάζεται εἰς μίαν μικρὰν πόλιν ὡς ἡ Bourges, ὅπου οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ ἀπόψεως ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὑπάρχει εἰμὴ μόνος καὶ μόνον ὁ Temoine, θεωρούμενος εἰς τῶν κυριωτέρων στύλων τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ τὴν δόξαν τῆς ὁλοῦς τοσοῦτον συνετέλεσεν, ἐργασθεὶς ἐπιμόνως, μεθοδικῶς καὶ θαυμασίως, μόνος καὶ ἀπομεινωμένος, καὶ ἐκτελέσας τὸ ἀξιοθαύμαστον ἔργον τοῦ ἀνευ συνεργατῶν, οὗς εὐρίσκομεν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰ μεγάλα ἐπιστημονικὰ κέντρα καὶ τὰς μεγαλοπόλεις, ὅπου πάντα τ' ἀπαραίτητα μέσα εὐδωσσεως τοιαύτης ἐργασίας ἀφθονοῦσιν, ἤτοι νοσοκομεῖα, κλινικαί, ἀνατομεία καὶ ἐργαστήρια, μηχανήματα, ἐργαλεῖα, βοηθοί, καὶ μεγάλοι χάριν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν προῦπολογοῖσμοι. Δικαίως ὅθεν ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία καὶ ἡ σύγχρονος καθόλου χειρουργικὴ ὀφείλει καὶ ἀπονεῖμι εἰς τὸν μέγαν χειρουργὸν τῆς μικρᾶς πόλεως εἶνε μεγίστη καὶ ἔξαιρετικὴ. Τὸ παράδειγμα ὅμως τοῦτου δὲν εἶνε μοναδικὸν ἐν Γαλλίᾳ, ἀφοῦ καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλοι καὶ ὀνομαστοὶ χειρουργοὶ αὐτῆς εἶνε ἐγκατεστημένοι καὶ ἐργάζονται εἰς μικρὰ κέντρα, ὡς ὁ Calot de Berck, ὅστις ἐδημιούργησε καὶ ἐπέβαλλε τὴν σύγχρονον ὀρθοπαιδικήν, ἀγωνιζόμενος πρὸς ἄλλους ἄλλαχού, ὧν ἡ ἀναγραφή καὶ μόνη τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν ἔργων θὰ ἀπῆται τόμον ὀλόκληρον.

Πρὸ πεντήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, οἱ μεγάλοι χειρουργοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισαν νὰ διαβλέπουν καὶ νὰ θεωροῦν πιθανὴν τὴν μεταδοτικότητα τῶν χειρουργικῶν μολύνσεων. Τὴν ἀνακάλυψιν ὅμως ταύτην, ἣτι ζδικαίως θεωρεῖται μία τῶν μεγαλητέρων καὶ σοφωτέρων τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀνακαλύψεων, ὀφείλομεν ἀκερασίαν εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος. Ἡ ἀφαντάστου σοβαρότητος καὶ πολλαπλῆς ἀξίας ἀνακάλυψις τῆς μεταδοτικότητος τῶν χειρουργικῶν μολύνσεων, ἣτις τοσοῦτον εὐηργέτησε τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τὴν μεταμόρφωσιν, ἣν ἐπέφερεν εἰς τὴν χειρουργικὴν, τὴν τοσοῦτον θανατηφόρον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἶνε ἔργον τοῦ ἀθανάτου Pasteur. Ὁ δαιμόνιος οὗτος ἐγκέφαλος, ὁ δεύτερος οὗτος Ἱπποκράτης, διὰ τῶν πρωτοτύπων ἀνακαλύψεων του, ἔσεισεν ἐκ βάθρων καὶ ἀνέτρεψεν ἄοδον τὴν ὅλην ἐπιστημονικὴν ὄψιν τοῦ κόσμου, τὴν δὲ χειρουργικὴν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μετεμόρφωσεν, ἀνακαινίσας αὐτὴν τελείως καὶ ἐθεμελίωσεν ἐπὶ νέων ἐδραίων βάσεων, τὴν τοῦ μικροσκοπίου, τῆς μικροβιολογίας, ἐπιτυχῶν νὰ παρυσιάσῃ πρὸ τῆς καταπλήκτου ἐπιστήμης, νέαν τὴν σύγχρονον χειρουργικὴν, σώτειράν καὶ εὐεργετὴν τοῦ ἀνθρώπου. Δικαίως ὅθεν ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐβύθισεν εἰς πένθος ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ δὲ Γαλλία μὲ ὑπερηφάνειαν ἰδιαίτεράν ἀναμνησεται τοῦ σοφοῦ τέκνου τῆς, τὴν γέννησιν τοῦ ὁποίου ἐπικαλεῖται καὶ προβάλλει ὡς δόξαν, τιμὴν καὶ νίκην τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος. Τὸ μεγαλειῶδες ὅμως τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἀνακαλύψεως τοῦ Pasteur δὲν κατέστη δυνατόν νὰ γίνῃ εὐθὺς

δεκτόν, ἐν Γαλλίᾳ, καίτοι ἐπιμόνους κατέβαλλον προσπάθειας οἱ διάσημοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χειρουργοὶ Tarnier, Diklo, Leon Leford, καὶ ἰδίως ὁ Alphonse Guerin, τοῦ ὁποίου, ὁ τόσον τότε ἐκλαίκευθεις διὰ βάμβακος ἐπίδεσμος, κύριον σκοπὸν εἶχε νὰ προστατεύσῃ τὰ τραύματα ἐκ τῶν μικροβίων. Εἰς τὴν τόσον περίπλοκον χειρουργικὴν τέχνην, μεγίστην, ὡς γνωστόν, σημασίαν ἔχουσιν, οὐχὶ μόνον οἱ νόμοι ταύτης καὶ οἱ γενικοὶ κανόνες, ἀλλ' αἱ προσωπικαὶ συνήθειαι καὶ τὰ ἀτομικὰ προσόντα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ἐνίοτε χρόνος πολὺς ὅπως ἐπενεύθῃ μεταβολὴ τις σοβαρά. Ἡ μεγάλη αὕτη μεταβολὴ συνετέλεσθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ὁ σοφὸς Lister, διὰ τῆς συστηματοποίησης τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου, ἔσχε τὴν ἀθάνατον τιμὴν νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπιτυχῶς τὴν μεγάλην τοῦ Pasteur ἀνακάλυψιν εἰς τὴν χειρουργικὴν, ἣν κατέστησεν ἀπὸ ἐπικίνδυνον καὶ θανατηφόρον, εὐεργετικὴν καὶ ἀκίνδυνον. Τὰ ὀνόματα ὅθεν τῶν δύο τούτων σοφῶν Pasteur καὶ Lister θὰ ζήσωσιν αἰωνίως, συνηνωμένα πάντοτε εἰς τὴν εὐγνώμονα μνήμην τῆς εὐεργετηθείσης ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ εἰς ἕτερον τῆς Γαλλίας τέκνον τὸν J. Championnier ἐπεφυλάσσετο ἡ τιμὴ τῆς διαδόσεως καὶ ἐκλαίκευσεως τῶν κανόνων τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς, οἵτινες γεννηθέντες ἐν Γαλλίᾳ ἐκ τῶν σοφῶν ἔργων τοῦ Pasteur, ἐσυστηματοποιήθησαν καὶ ἐφημιόσθησαν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Lister. Κατὰ τὸ 1886 ὁ Championnier ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος προπαγανδιστῆς, ὁ ὑποδειγματικώτερος διδάσκαλος, καὶ ὁ δραστηριώτερος τῆς ἐποχῆς τοῦ χειρουργός, ὅστις κατόπιν ἐπιμόνου καὶ μακρᾶς ἐργασίας, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ ἐπιβάλλη καὶ διαδόσῃ εἰς Γαλλίαν τοὺς κανόνους τούτους τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς ἀποκλειστικὸν κτῆμα τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ τιμὴ τῆς ἐπιβολῆς, ἐν Γαλλίᾳ καὶ πανταχοῦ, τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου, κατορθώσαντα νὰ ὑπερισχύσῃ τῶν παλαιῶν ἐκείνων χειρουργικῶν συνηθειῶν καὶ μεθόδων, τῶν τόσῳ θανατηφόρων, καὶ συντέλεσαντα οὕτω, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, εἰς τὸν σχηματισμὸν νέας γενεᾶς χειρουργῶν, οἷα ἡ σημερινή. Ἐν τούτοις, παρ' ὅλην τὴν δρᾶσιν ταύτην, ἡ μέθοδος τοῦ Lister ὀλίγα ἔτη ἔζησεν, ἂν καὶ ἐθεωρήθῃ ὡς ἡ τελειότερα καὶ ἡ μόνη ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐσθηρίζετο τὸ μέλλον καὶ ἡ τελειότης τῆς χειρουργικῆς. Μία ἄλλη μέθοδος, κτῆμα καὶ αὐτῆς τῆς γαλλικῆς χειρουργικῆς, ἔξετόπισεν τὴν ἀντισηπτικὴν ταύτην μέθοδον τοῦ Lister καὶ ἀντικατέστησεν ταύτην ὀριστικῶς διὰ τῆς ἀσηπτικῆς μεθόδου τοῦ καθηγητοῦ Terrier. Εἰς τὸν σοφὸν τοῦτον Γάλλον χειρουργὸν ὀφείλεται ἡ τιμὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ὑπερόχου ταύτης μεθόδου, ἣν αὐτὸς ἐφεῦρεν, αὐτὸς ἐσυστηματοποίησε καὶ ἐτελειοποίησεν, αὐτὸς ἐδίδαξε, αὐτὸς κατέστησεν ὀριστικὸν κτῆμα τῆς γαλλικῆς χειρουργικῆς, αὐτὸς τέλος καὶ ἡ σχολὴ αὐτοῦ ἐπέβαλον, μετὰ δαινοῦς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως καὶ ἐκλαίκευσεως τῆς.

Παρατηρεῖται, ὡς γνωστόν, ὅτι πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Pasteur, οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς ἐγχειρήσεις, κατὰ γενικὸν κανόνα, ἀπέθνησκον. Ἡ τόσον δὲ μεγάλη θνησιμότης, τοσοῦτον εἶχε τρομοκρατήσει τοὺς, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐγχειριζομένους καὶ ἐγχειρίζοντας, ὥστε οἱ

τελευταίοι οὔτοι ἔπαυσαν ἐκτελοῦντες ἐγχειρήσεις. Ἐπέρχεται ὁμοίως τότε

Ἡ Ἠλεκτροαναισθησία τοῦ Ledie, καίτοι δὲν εἰσηλθεν ἔτι ὡς μέτ

ἐκτελέσεως τῶν ἐγχειρήσεων, ἀνηγαγε
 μιον ἐπιστημονικὴν περιοπὴν, ἀποκλη-
 νεκεν δὲ τούτου καὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ
 ἡν πρώτην ὀφθαλμολογικὴν κλινικὴν ἐν
 ἡν, ὅπου καὶ διώρισεν αὐτὸν καθηγητὴν
 ατροὶ Γάλλοι καὶ ξένοι ἰδίως, συνέρρεον
 ὀφθῶν μαθημάτων τοῦ καθηγητοῦ Πανᾶ,
 αὐτοῦ εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν καὶ εἰδι-
 αὶ μετέπειτα ἰδρυθεῖσαι ὀφθαλμολογικαὶ
 ἐπιστήμια τῆς τε Γαλλίας καὶ τῶν
 ὁδειγμα τὴν ὀφθαλμολογικὴν κλινικὴν
 οὔτος καθηγητὴς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος,
 καταστῆ τις ἀντάξιός εἰδικὸς κλάδου
 τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων τῆς ἀνα-
 σθησιολογίας, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὴν
 ὁποίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διαπρέψῃ
 ὁ Πανᾶς τὴν πρώτην ἐμφάνισίν αὐτοῦ
 σιον ἔκαμνε ὡς χειρουργός, ἐνστερνι-
 oucas Chemprionnier μετὰ διαφορῶς
 εἴην γνώμων περὶ μικροβίων καὶ ἀντι-

μικροβίων, καὶ ἠμελλοῦσε τὴν γενικὴν ἀναισθησίαν, αὕτη κατεστῆ
 μέθοδος ἀπλή καὶ ἀκίνδυνος.

Ἄλλὰ μήπως ἡ τοπικὴ ἀναισθησία δὲν εἶνε κτῆμα τῆς Γαλ-
 λίας; Μήπως δημιουργός ταύτης δὲν ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος καὶ
 ὑπέροχος διδάσκαλος καὶ χειρουργός Reclus, ὅστις δι' ἐπιμόνου καὶ
 ἐπιμόχθου μελέτης, διὰ σοφῶν πειραμάτων καὶ ἐργασιῶν, διδάσκων,
 γράφων, καὶ ἐγχειρίζων, κατώρθωσε νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ καὶ τὴν ἐκλαϊκεύσῃ
 βαθμιαίως καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ διεθνῆ μέθοδον, ἣτις τόσας εὐεργε-
 σίας καὶ ὑπηρεσίας καθ' ἐκάστην παρέχει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Τὴν
 ὄλην του ταύτην ἐργασίαν ὁ ἀείμνηστος Reclus συνεκέντρωσεν εἰς τὸ
 περισπούδαστον «περὶ τοπικῆς κατὰ χώρας ἀναισθησίας» σύγγραμμά του.

Ἡ Ραχιαναισθησία τοῦ Corning Bier καὶ Tuffier χάρις εἰς τὰς
 μελέτας καὶ τὰς ἐργασίας, ἰδίως τοῦ τελευταίου τούτου, ἐυστηματοποιήθη
 εἰς ἀξιοθαύμαστον μέθοδον, ἣτις ἐγενικεύθη καὶ τοσοῦτον ἐξελαϊκεύθη
 διεθνῶς, ὥστε θὰ παραμείνῃ ὀριστικὸν πλέον κτῆμα τῆς συγχρόνου χει-
 ρουργικῆς. Ὁ Charrey καὶ ὁ Riche τοῦ Montpellier διὰ τῆς ἀντικα-
 ταστάσεως τῆς στουβαίνης διὰ τῆς νοβοκαΐνης κατέστησαν τὴν ραχι-
 αναισθησίαν ἀπολύτως ἀβλαβῆ, καθ' ὃ τελείως ἀπῆλλαγμένην, διὰ τοῦ
 νέου τούτου ἀναισθητικοῦ, πάντων τῶν ἐπιπλοκῶν, αἵτινες συχνὰ παρε-
 τηροῦντο διὰ τῶν ἄλλων ἀναισθητικῶν.

καὶ τῆς ἐπισηματωμένης καὶ
 τὴν ὀφθαλμολογίαν εἰς παγκό-
 θεις δικαίως πατὴρ αὐτῆς.
 ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἰδρυσε
 τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων
 ταύτης. Ἐκτοτε δὲ φοιτηταί,
 ἄνδρῶν, ὅπως ἀκροασθῶσι τῶν
 διδασκῶν καὶ ἐξασκηθῶσιν ὑπὸ
 κοπιηθῶσιν εἰς αὐτήν. Ὅλαι
 σχολαὶ εἰς τὰ διάφορα Πα-
 ξένων κρατῶν ἐλάμβανον ὡς
 τοῦ καθηγητοῦ Πανᾶ. Ὁ σοφὸς
 ὅστις ὑπέστηριξεν, ὅτι διὰ νό-
 τινος τῆς χειρουργικῆς, πλὴν
 τομικῆς καὶ τῆς γενικῆς
 γενικὴν χειρουργικὴν ἀνευ τῆς
 ἐν τῇ εἰδικῇ τοιαύτῃ. Καὶ ὄντα
 εἰς τὸν διεθνῆ ἐπιστημονικόν
 σθεις πρῶτος αὐτὸς μετὰ τὸν I
 τῶν νεοφραγισῶν τὴν ἐποχὴν ἐ

σημίας, αὐτὸς δ' ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος καὶ δραστηριώτερος διαφημιστὴς τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου τῆ βοηθεία τῆς ὁποίας ἐξετέλει πρωτοτύπους καὶ σοβαρὰς ἐγχειρήσεις, ὡς ὠθηκεκτομίας, ἀρθροτομίας, ἀκρωτηριασμοὺς τῶν μαστῶν, μετ' ἀνεπιπέδων ὄντως καὶ θαυμαστῶν τότε ἀποτελεσμάτων. Ἡ διαύγεια τοῦ πνεύματός του, ἡ δξεία του ἀντίληψις, ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ ἱατρικὴ μόρφωσις του καὶ ἡ σοφὴ του διδασκαλία, ἡ ἐγχειρητικὴ του δεινότης καὶ τὸ περισπούδαστον σύγγραμμά του, προσέδωκαν εἰς τὴν μορφήν τοῦ Παναῖ διεθνῆς κύρους. Ἐν Γαλλίᾳ, ἦν τοσοῦτον ἐτίμησεν καὶ ἐδόξασεν ὁ σοφὸς οὗτος ἀνὴρ, ἐθεωρεῖτο εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἐποχῆς του. Δικαίως ὄθεν ἡ Γαλλικὴ κυβένησις ἀνήγειρε τὴν ποιοτήν του εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ νοσοκομείου Hotel Dieu τῶν Παρισίων εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ αἰωνίου εὐγνωμοσύνης δι' ὅσα ἡ Γαλλία δι' αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἔπραξεν.

Ὁ Verneuil ὡσαύτως, ὑπῆρξε μέγα πνεῦμα καὶ τολμηρὸς χειρουργός. Τὰ μαθήματα αὐτοῦ περὶ τῶν σχέσεων, τῶν διαθέσεων πρὸς τὸν τραυματισμὸν, περὶ τοῦ λανθάνοντος μικροβισμού, ὅστις τοσοῦτον σήμερον ἀνυφοῖ τὴν μνήμην αὐτοῦ, αἱ ἀνακαλύψεις του ἐπὶ τῶν παθολογικῶν ἐξαρθρημάτων κ.λ.π., κατέστησαν παγκοσμίως γνωστὴν τὴν Γαλλικὴν χειρουργικὴν.

Εἰς τὸν Lannelongue ἀνήκει ἡ δόξα τοῦ καθορισμοῦ τῶν νοσημάτων τῶν ὀστέων καὶ τῶν ἀρθρώσεων, ἅτινα πρὸ αὐτοῦ ἀπετέλουν χάος διαγνωστικόν. Οὗτος ἀπέδειξε τὴν φυματιώδη προέλευσιν τῶν παθήσεων τούτων διασειλάς αὐτὰς τῆς ὀστεομυελίτιδος.

Ὁ Trellat ὑπῆρξεν ἔξοχος ὄντως διδάσκαλος καὶ θαυμαστός διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ κριτικοῦ πνεύματός του.

Ὁ Reclus εἶνε καὶ οὗτος μέγας διδάσκαλος καὶ συγγραφεὺς πρωτοτύπων ἔργων, ἅτινα τοσοῦτον συνετέλεσαν παγκοσμίως εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν τῆς Γαλλίας ἐπιβολήν.

Καὶ ἤδη, ἄς μοι ἐπιτραπῆ, ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τριῶν ἀστέρων τῆς χειρουργικῆς σχολῆς τῆς Lyon, οἵτινες ἐξαιρετικῶς ἐφώτισαν καὶ ἐδόξασαν αὐτὴν διὰ τοῦ σπινθηροβόλου πνεύματός των.

Ἐκ τούτων ὁ μὲν Ollier, χάρις εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ περὶ τοῦ ὀσίου τοῦ περισστέου ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀναγέννησιν τῶν ὀστέων καὶ τῶν διεκπρήσεων, κατέστη, παραμένει καὶ θὰ παραμείνῃ ὁ μεγαλύτερος διδάσκαλος τῆς χειρουργικῆς τῶν ὀστέων καὶ τῶν ἀρθρώσεων.

Ὁ Poncé ἀνεδείχθη μέγιστον πνεῦμα διὰ τῶν πολλαπλῶν του ἀνακαλύψεων, διότι εἶνε ὁ ἐφευρέτης τῆς ἀκτινομυκώσεως, τῆς φλεγμονώδους φυματιώσεως, εἶνε δ' ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος κατενόησε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἠλιοθεραπείας καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τῶν χειρουργικῶν παθήσεων.

Ὁ Jaboulié, καίτοι ἀπέθανε νεώτατος, ἐνεκεν τῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐργασιῶν του ἐπὶ τοῦ καρκίνου, εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ἀφωσιώθη, διατυπώσας πρωτοτύπους ἰδέας καὶ θεωρίας, θεωρεῖται μέγα χειρουργικὸν πνεῦμα.

Εἰς πολλὰς ἐπιστήμας καὶ ἰδίως εἰς τὴν χειρουργικὴν, ἡ κλινικὴ διδασκαλία, καὶ ἡ ἐξάσκησις εἰς τὴν χειρουργικὴν αἵθουσαν, συντελοῦσι

περισσότερον τῶν συγγραμμάτων εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς χειρουργικῆς. Εἰς τῶν πολυαρίθμων διδασκάλων, ὅστις σπουδαίως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς δόξης τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς, διὰ τῆς καθημερινῆς κλινικῆς διδασκαλίας του καὶ τῆς ἐκτελέσεως σειρᾶς ἐγχειρήσεων, σχεδὸν καθ' ἑκάστην, εἶνε ὁ πολὺς Pean, οὗτινος τὸ κλινικὸν καὶ ἐγχειρητικὸν πνεῦμα ὑπῆρξε πρωτότυπον καὶ ὄντως βαθύ. Εἶχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν γνωρίσωμεν προσωπικῶς καὶ νὰ παρακολουθήσωμεν αὐτὸν τόσον εἰς τὰ μαθήματά του, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐγχειρήσεις του, καὶ εἶδομεν αὐτὸν νὰ θεραπεύῃ χειρουργικῶς νοσήματα, ἅτινα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐθεωροῦντο ἀνίατα. Τὸ ἔργον ὅμως τοῦ Pean δὲν περιορίζετο μόνον εἰς τοῦτο, διότι ἐλάχιστοι ὄντως εἶνε οἱ κλάδοι τῆς χειρουργικῆς εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐκληροδότησε κατι τι νέον ἢ πρωτότυπον. Αἱ ἐργασίαι του ἐπὶ τῆς κολπικῆς καὶ κοιλιακῆς ὑστερεκτομίας, τῆς πυλερεκτομίας, τοῦ κατατεμαχισμού τῶν ὄγκων, τῆς αἰμοστάσεως διὰ τῶν λαβίδων αὐτοῦ, κ.λ.π. ἀνέδειξαν αὐτὸν δικαίως ἓνα τῶν μεγαλύτερων συντελεστῶν τῆς χειρουργικῆς ἐπαναστάσεως.

Παραλλήλως τῷ Pean ἀναφέρομεν τὸν Léon Labé, ὅστις ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς κοιλιακῆς χειρουργικῆς κατὰ τὴν μεμακρυσμένην ἐκείνην ἐποχὴν ἀνεδεικνύετο ὁ μεγαλύτερος συντελεστής τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς τῆς κοιλίας, ἐπιδράσας λίαν καρποφόρος ἐπὶ τῆς νέας λεγεῶνος τῶν συγχρόνων χειρουργῶν τῆς Γαλλίας.

Ὁ Tilleux ἄφ' ἑτέρου, δὲν ὠφέλησε τὴν χειρουργικὴν μόνον διὰ τῆς τοπογραφικῆς αὐτοῦ ἀνατομίας. Τὰ κλινικὰ αὐτοῦ μαθήματα παρηκολούθουν φοιτητὰ καὶ ξένοι ἱατροί, οἵτινες πανταχόθεν ἀθρόοι συνέρθεον, ὅπως ἀκροασθῶσι τοῦ μεγάλου τούτου διδασκάλου τῆς χειρουργικῆς, οὗτινος τὰ κλινικὰ μαθήματα, ἔτι καὶ σήμερον, θεωροῦνται ὑπόδειγμα σοφοῦ κλινικοῦ, εὐρυτάτης πείρας, ἀλλὰ καὶ κλινικοῦ πνεύματος σπανιωτάτου καὶ ἐκτάκτως ἐπιθυμητοῦ. Εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετήσωμεν ὡς βοηθοὶ αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποθανάσωμεν οὐχὶ μόνον τὸν ὑπέροχον ἐπιστήμονα τὸν σοφὸν κλινικόν, καὶ τὸν μέγαν διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἦθος αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκραν εὐσυνειδησίαν, μεθ' ἧς ἐξήκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χειρουργοῦ.

Ὁ Guyon ὑπῆρξεν ὁ ἰδρυτὴς τῆς οὐρολογικῆς χειρουργικῆς, εὐτυχῆσας πρὸ τοῦ θανάτου του νὰ ἴδῃ ἐπιβαλλόμενον τὸ δημιούργημα του, πρὸς δὲ ἀναπτυσσόμενον καὶ διαδιδόμενον μεγάλως ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μαθητῶν.

Ὁ Dyplly ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς μέγας κλινικὸς διδάσκαλος, αἱ συγγραφαὶ καὶ αἱ δημοσιεύσεις τοῦ ὁποίου σπουδαίως ἐνδιαφέρουν τοὺς πλείστους κλάδους τῆς χειρουργικῆς.

Ὁ Le Dentu ἀριστὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ χειρουργοῦ, μᾶς ἐκληροδότησε τὸ πολύτομον καὶ πολύτιμον ἐκεῖνο ἔργον τοῦ τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς καὶ ἐγχειρητικῆς, ὅπερ τόσον ἐπαξίως μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Pierre Delbé διηύθυνε, καὶ ὅπερ σήμερον δικαίως θεωρεῖται ἐν τῶν τελειότερων συγγραμμάτων τοῦ εἴδους του, συντελοῦν εἰς τὴν δόξαν τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς.

Ὁ Pozzi ὑπῆρξεν ὁ ἀστὴρ τῆς γυναικολογίας. Αἱ μελέται

αὐτοῦ καὶ αἱ ἐργασίαι του, ἡ κλινικὴ του διδασκαλία, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν γυναικολογικῶν ἐγχειρήσεων, ὁμοῦ μετὰ τοῦ περισπουδάστου συγγράμματός του, συνετέλεσαν καταπληκτικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχὴ ἐξάπλωσιν τοῦ κλάδου τούτου τὸν ὅποιον ἀνεμόρφωσεν καὶ εἰδικοποίησεν.

Ὁ Pierre Delbé εἶνε εἰς μεταξὺ τῶν πρώτων Γάλλων χειρουργῶν. Πνεῦμα χειρουργικόν, ἐρευνητικόν, βαθύ, ἐργάζεται ἀκαταπονήτως πρὸς πλουτισμὸν καὶ πρόοδον τῆς χειρουργικῆς, διευθύνων τὸ περισπούδαστον σύγγραμμα τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς καὶ Ἑγχειρητικῆς, ὅπερ ἐξέδιδεν ἄλλοτε μετὰ τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Le Dantu.

Ὁ Hartmann, οὐτίνος αἱ ἐργασίαι ἀφορῶσι τὴν χειρουργικὴν τοῦ τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, τῆς μήτρας, καὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, τοσοῦτον ἀνύψωσε τὴν Γαλλικὴν χειρουργικὴν, ὥστε θεωρεῖται μίᾳ τῶν λαμπροτέρων αὐτῆς κορυφῶν καὶ ἐν τῶν διαυγεστέρων πνευμάτων της. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀριστοτεχνικὴ δεινότης τοῦ ἐγχειροῦσεν τοῦ ἐν λόγῳ σοφοῦ, καὶ αἱ πολλὰ καὶ πρωτότυποι ἐργασίαι του, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ θεωρῆται εἰς τῶν συγχρόνων σοφῶν Γάλλων χειρουργῶν.

Ὁ Tuffier τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶνε παγκοσμίως γνωστὸν διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀφθαλμιατρικῆς, εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς χειρουργικῆς ἔχει προσθέσει κατὰ τι νέον καὶ τὸ τελείως πρωτότυπον.

Ὁ Dujars εἶνε παγκοσμίως γνωστὸς διὰ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ σύγγραμμα τῆς Ἑπαιγούσης Χειρουργικῆς. ὅπερ μετεφράσθη ἤδη εἰς πλείστας ξένας γλώσσας, καὶ ὅπερ ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ χειρουργικῆς κλινικῆς πείρας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ Forgeue, οὐτίνος ὑπῆρξαμεν μαθηταί, διακρίνεται διὰ τὴν εὐρύτητα τῶν γνώσεών του, τὴν μεθοδικότητα τοῦ πνεύματός του, καὶ τὴν πρακτικὴν του διδασκαλίαν, τὸ περισπούδαστον δ' αὐτοῦ σύγγραμμα, ὅπερ μετεφράσθη εἰς πλείονας ξένας γλώσσας, ἀποτελεῖ δόξαν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Montpellier καὶ τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι χειρουργοὶ μακρὰν καὶ αὐτοὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κέντρου τῶν Παρισίων δρώντες, ὡς ὁ καθηγητὴς Monprofit, ὁ Delagenier ὁ Temoin καὶ τόσοι ἄλλοι, ζῶντες καὶ τεθνεότες, δὲν ἀποτελοῦσι δόξαν τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς;

Ὁ Championnier ὁ ἐκλαϊκέυσας τὴν ἀντισηπτικὴν μέθοδον σπουδαίως συνέβαλεν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς γενεᾶς.

Ὁ Terrier ὑπῆρξε μοναδικὸν ὑπόδειγμα ἐξόχου διδασκάλου καὶ τελείου ἐγχειριστοῦ, κληροδοτήσας εἰς τὴν σύγχρονον χειρουργικὴν τῆς Γαλλίας τοὺς ἀνταξίους αὐτοῦ μαθητὰς Gosset, τὸν Augray καὶ Delagenhier, οἵτινες σήμερον θαυμάζονται διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ χειρουργικοῦ τῶν ταλάντου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ λεγεὼν ἡ ἀποτελούμενη ἐκ τῶν Terillou, Perier, Berger, Molliere, Nélaton, Legond πόσα δὲν προσέφερον εἰς τὴν Γαλλικὴν χειρουργικὴν καὶ πόσον δὲν συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ δόξαν αὐτῆς!

Ὁ Bouilly ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἀρίστων ἐγχειριστῶν τῆς ἐποχῆς του.

Ὁ Poirier, ὁ διάδοχος τοῦ Farabeuf, ὑπῆρξε βαθύς ἀνατόμος καὶ δεινὸς ἐγχειριστής, οὗ τὸ σύγγραμμα περὶ τῆς Περιγραφικῆς Ἀνατομίας θεωρεῖται ἐν τῶν τελειοτέρων τοῦ εἶδους του.

Ὁ Doyen τέλος ὑπῆρξε δόξα καὶ αὐτὸς τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς. Ἄριστος νεωτερίζων ἐγχειριστής, ἐγνώριζε ν' ἀπλοποιῇ τὴν ἐγχειρητικὴν. Αἱ ἐργασίαι του καὶ αἱ μελέται του, τὸ περισπούδαστον σύγγραμμά του, αἱ τεχνικαὶ καὶ ἐγχειρητικαὶ ἀνακαλύψεις του καὶ αἱ ἐφευρέσεις τῶν ἐργαλείων του, ἀπέδειξαν αὐτὸν σοφὸν καὶ πρότυπον χειρουργοῦ.

Τοιαύτη, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ καθόλου ἀποψις καὶ ἐπισκόπησις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς εἰς τὴν Παγκόσμιον χειρουργικὴν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας. Πολλὰ βεβαίως εἶνε τὰ οὕτω παρουσιαζόμενα κενά, πολλὰ αἱ ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις τῆς γενικῆς ταύτης ἐπισκοπήσεως, ἀλλὰ καὶ πλήρως δικαιολογούμενα καὶ ἀναπόφευκτοι, διότι, πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως δὲν εἶνε καθαρῶς ἰατρικὸς.

Ἐν τούτοις θὰ προσπαθῶ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ἰδιαίτερος ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ τοιαῦτα ζητήματα, νὰ ἐπανέλθω καὶ δι' ἄλλου μου ἄρθρου καὶ συμπληρώσω τὰ τῆς ἐπισκοπήσεως ταύτης τῆς Γαλλικῆς χειρουργικῆς, ἡ λεπτομερὴς ἐκθεσις τῆς ὁποίας θὰ ἀπῆται τόμον ὀλόκληρον.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Ν. Σ. ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 48.000.000

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματιος ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Πιστώσεις ἐναντι Φοροτικῶν

Προεξοφλήσεις καὶ Εἰσπράξεις Γραμματίων

Πιστωτικαὶ Ἐπιστολαὶ καὶ Ἐντολαὶ Πληρωμῶν

Χρηματιστικαὶ Ἐντολαὶ

Χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν καὶ Εἰπῆραξις τοκομεριδίων

Ἐνοικίαισις Χρηματοκιβωτίων

Καταθέσεις Ὀψεως καὶ ἐπὶ Προθεσμία

Ταμιευτήριον ἐπὶ τόκῳ 4% ἐτησίως

Περὶ τῆς νέας μεταπολεμικῆς διαμορφώσεως τῶν συμβάσεων περὶ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς συμβάσεις τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς σύμβασιν παρατάσεως καὶ ἐπεκτάσεως εἰς τὰς νέας χώρας τοῦ ἐν λόγῳ προνομίου.

Κατὰ παγίως καθιερωμένην ἀρχήν, ἡ παροχὴ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν, εἰς τι τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις, κατὰ χρονικὰ διαστήματα, τούτου, γίνεται ἀντικειμένον συμβάσεων, ὀρίζουσῶν ἀνταλλάγματα ὑπὲρ τοῦ τῷ νόμιον τῆς ἐκδόσεως χορηγοῦντος Κράτους.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, εὐλογος καὶ δικαία, ὡς βασιζομένη ἐπὶ τῶν, ἐκ τῆς παροχῆς προνομίου ἀποκλειστικῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος, προκυπτουσῶν ὠφελειῶν, καθιεροῖ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Κράτους εἰς τὰς ὠφελείας, ἃς τοῦτο ἐκχωρεῖ εἰς τὸ πιστωτικὸν ἴδρυμα διὰ τῆς παροχῆς τοῦ προνομίου. Ἡ τοιαύτη δὲ ἀντίληψις, ἐπικρατήσασα γενικῶς εἰς πᾶσαν παροχὴν τοῦ ἐκδοθέντος προνομίου ἀπετέλεσεν, οὕτως εἰπεῖν, ἀπαράδατον νόμον, διέποντα τὰς σχετικὰς συμβάσεις μέχρι τοῦ πολέμου.

Ἄλλ' ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, ὁ συνεπαγαγὼν τοιαύτας ἀνωμαλίας ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ οἰκονομικοῦ, ἀτομικοῦ, καὶ συλλογικοῦ βίου—ὁ ἀνατρέψας τὰ περὶ παραγωγῆς, κυκλοφορίας, διανομῆς καὶ καταναλώσεως καθόλου τοῦ πλούτου κρατοῦντα—, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀλλοιωσῇ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις.

Ὁ πόλεμος οὗτος, διαταράξας τὴν παγκόσμιον ὀργάνωσιν διὰ κινητοποιήσεως πλέον τῶν 50 ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν, τῶν τὴν παραγωγικὴν τάξιν ὄλων τῶν ἔθνων ἐκπροσωποῦντων, θραύσας τὰς διεθνεῖς οἰκονομικὰς σχέσεις τῶν ἐμπολέμων, καὶ παρακλύσας τὰς οἰκονομικὰς συναλλαγὰς ἐμπολέμων καὶ οὐδετέρων, κατέληξεν εἰς καταστροφὴν τοῦ ἰσοζυγίου τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως, εἰς μείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου, ὡς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος (εἰς εἶδος), εἰς αὐξησιν τῆς πιστωτικῆς κυκλοφορίας, μηδὲν ἀνταποκρινομένης εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ ἐν τέλει εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν φονευθέντων ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν καὶ συνεπλήρωσε τὸ φοβερὸν ἔλλειμμα, τὸ ἐμφανιζόμενον εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ πολέμου. Οἱ νέοι οὗτοι οἰκονομικοὶ ἔροι, οἱ ἐκ τοῦ πολέμου προκύψαντες, ἐμελλον νὰ ἐπιδράσωσιν ἀμέσως ἐπὶ τοῦ μεταπολεμικοῦ καθεστῶτος καὶ νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ Κράτη νὰ ὀργανώσωσι τὸ μέλλον οἰκονομικὸν καθεστῶς, κατὰ τρόπον, συμφηφίζοντα ἀπωλείας πολέμου διὰ δρᾶ-

σεως καὶ σχηματισμοῦ νέων κεφαλαίων, τοῦθ' ὅπερ, κατ' ἀνάγκην, μεταρρυθμίζει καὶ τὰς περὶ τῶν ἐσόδων τῶν Κρατῶν κρατούσας σχέσεις.

Εἰς τοῦτο μάλιστα συντελεῖ ἰδιαιτέρως, ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐκ τοῦ πολέμου νέα διανομὴ τοῦ πλούτου—ἡ ἀποτόμως βελτιώσασα τὴν οἰκονομικὴν θέσιν ὀρισμένων τάξεων καὶ ἐλαττώσασα ἐξ ἴσου τὴν οἰκονομικὴν θέσιν ἄλλων,— ὅπερ, ὡς ἀποτελοῦν μετάθεσιν περιουσιῶν ἕνεκα τοῦ πολέμου, ἐπιβάλλει τὴν λήψιν τούτου ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν φορολογίαν καὶ τὴν καθόλου μεταπολεμικὴν οἰκονομικὴν πορείαν τῶν Κρατῶν, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν βαρῶν τοῦ πολέμου καὶ τὴν διανομὴν τούτων, κατὰ τρόπον ἀνακουφιστικὸν τῆς κοινωνίας καὶ ἐπιρρίπτοντα τὰ βάρη εἰς τοὺς ὄμους τῶν μεταπολεμικῶς ἀντεχόντων οἰκονομικῶς, πρὸς πρόληψιν ἐπιβαρύνσεως τάξεων ὄλων τῆς κοινωνίας, αἰτινες ἔπαυσαν ν' ἀντέχωσιν εἰς οἰκονομικὰ βάρη, ἐξ' οὗ ἠδύνατο ν' ἀπειληθῇ μέγας κίνδυνος διὰ τὰ Κράτη, καὶ νὰ δημιουργήσῃ κοινωνικὰ προβλήματα ἀγνώστων ἐν γένει, κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔντασιν, συνεπειῶν.

Κατὰ ταῦτα, ἡ ἐκ τῆς, κατὰ τὸν πόλεμον, μετακινήσεως τοῦ πλούτου, ἐπελθοῦσα ἀλλαγὴ τοῦ κοινωνικοῦ ἰσοζυγίου, κατέστησε τὸ κοινὸν λιαν εὐαίσθητον, καὶ ἐξηνάγκασε τοῦτο νὰ παρακολουθῇ μετ' ἀγωνίας τὴν διανομὴν τῶν βαρῶν, καθόσον πᾶσα τυχὸν ἀντίθετος κατεύθυνσις δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διατάραξιν τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης.

Ἡ τοιαύτη τάσις πρὸς διανομὴν τῶν βαρῶν τοῦ πολέμου, ἀναλθῶς τῆς ἀντοχῆς, διαφαίνεται καθ' ὅλην τὴν πολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον καὶ ἀποδίδει χαρακτηριστικὴ ἐλοκλήρων φορολογιῶν ὡς τῆς τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ πολέμου, ἧς ἡ δικαιολογία προπολεμικῶς ἀπέβαιεν ἀκατανόητος.

Αἱ τὴν νέαν ταύτην οἰκονομικὴν κατεύθυνσιν χαρακτηρίζουσαι νεώτεραι ἀντιλήψεις, βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς ἱστοριοοργανικῆς θεωρίας τοῦ Κράτους, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἀντίκτυπον καὶ ἐπὶ τῆς μεταπολεμικῆς διαμορφώσεως τῶν, διὰ τὴν παροχὴν τοῦ εἰδικοῦ προνομίου χαρτονομίσματος, παρεχομένων ἀνταλλαγμάτων παρὰ τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων.

Ἡ διαμόρφωσις δὲ τούτων, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς πολλαπλασιασθεῖσας ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου καθίστατο, κατὰ ταῦτα, οὐ μόνον μᾶλλον ἀπαιτητικὴ πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ παρηκολούθει τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν τοῦ Κράτους πρὸς οἰκονομικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας δι' ἐπιδιώξεως ὀρισμένου σκοποῦ.

Ἀπαρχὴν τῆς τοιαύτης νέας διατυπώσεως τῶν ἀνανεουμένων συμβάσεων περὶ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ἀποτελεῖ ἡ, κατὰ τὴν διάρκειαν ἔτι τοῦ πολέμου, καταρτισθεῖσα σύμβασις μεταξὺ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας, (κατατεθεῖσα εἰς τὴν Γαλ. Βου-

λὴν κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1917) περὶ ἀνανεώσεως τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας διὰ μίαν εἰσέτι 25ετίαν.

Εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην κυριαρχεῖ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐπισπεύσεως τῆς καταργήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις διέπει ἐν τῇ καθόλου οἰκονομικῇ κατευθύνσει τὴν πορείαν τοῦ Κράτους.

Πρὸς τοῦτο καθορίζεται ἡ ἴδρυσις εἰδικοῦ λογαριασμοῦ παρακαταθήκης, ἐξυπηρετουμένου διὰ τῆς ἀφαιρέσεως μεγίστου μέρους τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν τῶν κυρίων ἐπιχειρήσεων ἕνεκα τοῦ πολέμου, ὅστω δὲ 85% τῆς προεξοφλήσεως τῶν bons du Trésor, τῶν χορηγηθέντων εἰς τὰς συμμαχούς Κυβερνήσεις παρὰ τῆς Γαλλίας, καὶ 50% τῶν τόκων τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων εἰς τὸ Κράτος, διατίθενται, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν χρεωλυτικὴν ἀπόσβεσιν τοῦ Δημοσίου χρέους.

Ἡ τοιαύτη διατύπωσις, ἡ τὸν γενικώτερον σκοπὸν τῆς ἐπισπεύσεως τῆς καταργήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐξυπηρετοῦσα, καθιέρωσι ἐν ταύτῃ, κατὰ τρόπον ἐπωφελῆ διὰ τὸ Κράτος, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς φορολογίας τῶν κερδῶν τοῦ πολέμου. Ἀποτελέσματα δ' ἄμεσα τῆς τοιαύτης διατυπώσεως τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ὑπῆρξαν ἡ ἄμεσος κατάθολή εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας τοῦ ποσοῦ τῶν 200 ἑκατομμυρίων φρ., ὅπερ συμβατικῶς ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐκπρῶσωπὸν κατ' ἀποκοπὴν τὴν συμμετοχὴν τοῦ Κράτους εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς, ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 μέχρι τέλους 1917, καὶ κατὰ δευτέρον λόγον ἡ ἐτησία καταβολὴ ποσοῦ, ὅπερ διὰ τὸ ἔτος 1918 ὑπέλογίζετο εἰς 150 ἑκατομμύρια φρ. κατ' ἐλάχιστον ὄριον.

Ἡ σύμβασις αὕτη, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καταρτισθεῖσα, καὶ ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς προοιούσας ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου ὡς ἐκ τῆς ἀξήσεως τῶν βαρῶν τοῦ πολέμου, θέτει ἐκ παραλλήλου τὰς βάσεις ἐξυπηρετήσεως τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κατευθύνσεως πρὸς ἣν τείνει τὸ Κράτος, ἐπιδικῶν τὴν ταχίστην ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Ἀκριβῶς δ' ἡ διττὴ αὕτη ἐπιτυχία τῶν ὡς ἄνω ἀπόψεων, ἐξαίρει τὴν εἰσαχθεῖσαν καινοτομίαν, ὡς ἀνταποκρινομένην πλήρως εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου προκυψασῶν ἀναγκῶν διὰ τῆς συμμετοχῆς καὶ ἑτέρου παράγοντος, δρῶντος ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ Κράτος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν τὴν κοινωνίαν βρουνόντων βαρῶν τοῦ πολέμου, καὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τῆς πληθωρικῆς καὶ ἀναγκαστικῆς ἐν ταύτῃ κυκλοφορίας.

Ἡ βαθεῖα συναίσθησις καὶ ἐπίγνωσις τῶν συνεπειῶν τῆς πληθωρικῆς καὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἀποτελεῖ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς συμβάσεως ταύτης, καὶ θέτει τὰ θεμέλια, ἐφ' ὧν δεόν νὰ

βασισθῇ ἡ ὑγιὴς μεταπολεμικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν Κρατῶν, τῶν ἐπιδικῶν τὴν οἰκονομικὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ τὴν ταχυτέραν ἀπαλλαγὴν τῶν χωρῶν ἐκ τῶν μαστιζουσῶν ταύτας συνεπειῶν τοῦ πολέμου.

Π. Α. ΠΟΥΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

Τέως Βουλευτῆς ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος

(Ἐπεταί συνέχεια)

Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

Μεγίστη ἀποδίδεται, εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους, σημασία εἰς τὸ ὅλως τελευταῖον διάβημα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν Harding, περὶ συγκλήσεως, ἐν Βασιγκτῶνι, διεθνούς συνεδρίου, σκοποῦντος τὸν περιορισμὸν τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν.

Συμφώνως πρὸς τὸ, κατὰ τὴν 10ην τρέχοντος Ἰουλίου, ἐπίσημον ἀνακοινωθῆν τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν ἐζήτησεν ἐπίσημως ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν κυρίων Συμμάχων Δυνάμεων (Principal allied and associated Powers), —ἤτοι Μεγάλην Βρετανίαν, Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ Ἰαπωνίαν—, νὰ γνωρίσωσιν αὐτῷ, ἂν εὐαρεστῶνται νὰ μετάσχωσι εἰς συνέδριον, συγκληθησόμενον ἐν Βασιγκτῶνι, κατὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ καθορισθησομένην χρονολογίαν, οὗ σκοπὸς ἔσεται τὸ σοβαρώτατον ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν.

Ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀνακοινωθέντι, ἀναφέρεται, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν συνδέεται, προδηλῶς, στενώτατα πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς, καὶ ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν, ὑπέβαλε τὴν σκέψιν, ὅπως αἱ Δυνάμεις, ἂς κυρίως ἐνδιαφέρουσι τὰ ἐν λόγω προβλήματα, ἐξετάσωσιν, ἐν τῷ συγκληθησομένῳ συνεδρίῳ, πάντα τὰ δεκτικὰ ἐπιλύσεως ζητήματα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπιτεύξεως κοινῆς συνεννοήσεως ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐν τῇ Ἀπὼ Ἀνατολῇ καθόλου πολιτείας.

Προστίθεται δ' ὅτι ἡ βολιδοσκόπησις αὕτη, ἀνεκοινώθη εἰς τὰς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεις, καὶ ὅτι ἐκλήθη, ὅπως μετάσχη καὶ ἡ Κίνα εἰς τὴν ἀφορῶσαν τὰ προβλήματα τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς συζήτησιν.

Δὲν εἶνε εἰσέτι ἀκριβῶς γνωστὰ τὰ προηγούμενα τῆς προεδρικῆς ταύτης προτάσεως, μόνον δ' εἰσέτι κατευθύνσεις τινὲς ἐν τῇ γενικῇ τῶν γεγονότων πορείᾳ διαγράφονται.

Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ ἀνανέωσις τῆς συμμαχικῆς συνθήκης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰαπωνίας εἶχε προκαλέσει μεγίστην συγκίνησιν εἰς τοὺς ἐπίσημους κύκλους τῆς Βασιγκτῶνης, δεδομένου, ὅτι, κατὰ τοὺς ὅρους

τῆς συνθήκης ταύτης, ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ εὐρίσκετο ὑποχρεωμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἰαπωνίαν, κατὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν ρήξεως Ἀμερικανο-Ἰαπωνικῆς. Ἐθεωρεῖτο μάλιστα ἐσπερημένη πρακτικῆς σημασίας καὶ αὐτὴ ἐτι ἡ, ἐν τῇ ἀνανέωσει τῆς Ἀγγλο-Ἰαπωνικῆς συνθήκης, ρητὴ ἐξαιρέσις τῆς ἀναμίξεως τῆς Μ. Βρεττανίας διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς Ἀμερικανο-Ἰαπωνικῆς ρήξεως. Ἀφ' ἐτέρου, διὰ τῆς ἐπικειμένης ἀνανέωσεως τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος συνθήκης Ἀγγλο-Ἰαπωνικῆς συμμαχίας, καθίστατο, προδήλως, ἀδύνατος ἡ στενὴ σύμπραξις τῶν τὴν Ἀγγλικὴν λαλούντων κρατῶν, ἣν ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἔδειξε τοιαύτην προθυμίαν νὰ προαγάγῃ.

Ἡ Ἀγγλο-Ἰαπωνικὴ ὁμως συμμαχία, καὶ ἡ ταύτης ἀνανέωσις δέον, ἐξ ἀντιθέτου, νὰ θεωρηθῇ ἀπαραίτητος διὰ τὴν γενικὴν τῆς Μ. Βρεττανίας πολιτικὴν καὶ δὴ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἀπὼ Ἀνατολῇ.

Αἱ σοβαραὶ αὗται δυσχερεῖαι, τὸ πράγματι ἀδιέξοδον, ὅπερ οὕτω ἐγενῆτο, καθίστα πανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς συμπαθῆ τὴν ἰδέαν τοῦ, διὰ κοινῆς συμβάσεως, περιορισμοῦ τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν, μόνου δυνατοῦ μέσου πρὸς σύμφερον δι' ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ματαίωσιν τῆς Ἀγγλο-Ἰαπωνικῆς συνθήκης συμμαχίας.

Ἐν τῷ μεταξύ, πρὸς παρέλκυσιν λύσεως, δυναμένης νὰ προσκρούσῃ πρὸς ἑκατέραν τῶν κατευθύνσεων τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ἡ Μ. Βρεττανία προσέφυγε εἰς τὴν ἀκόλουθον λύσιν, ἣτις προσωρινῶς συνεκράτει τὰ πράγματα. Ἐθεωρήθη δὴλα δὴ, ὅτι ἐφ' ὅσον, ἡ συνθήκη τῆς Ἀγγλο-Ἰαπωνικῆς συμμαχίας δὲν κατηγγέλλετο, καίτοι λήσασα, οὐδεμία ἀνάγκη ἀνανέωσεως παρίστατο, δεδομένου, ὅτι, κατὰ τὰ διεθνή νόμιμα, ἡ ἐν λόγῳ συνθήκη ἐθεωρεῖτο ὡπηρῶς παρατεταμένη.

Ἡ λύσις αὕτη, ἣτις οὐσιαστικῶς ἦτο ἄρνησις λύσεως, πρὸς ἐξοικονόμησιν προσωρινῆν δυσχερειῶν δυσυπερβλήτων, οὐδετέραν τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ἱκανοποιεῖ, ἀφ' οὗ θάπτον ἡ βράδιον θὰ ἐπεβάλλετο ἡ ἀνάγκη ὀριστικῆς διευθετήσεως.

Διὸ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν προέβη εἰς τὸ περὶ συγκλήσεως διασκέψεως ἐν Βασιγκτῶνι διάδημα, ὑπὸ τοὺς ἄνω ὅρους καὶ προϋποθέσεις.

Ἡ ὑποδοχὴ, ἥς, ἡ ἄνω πρόσκλησις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἔτυχεν ἐν τε τῇ Ἀγγλικῇ καὶ Γαλλικῇ Βουλῇ, αἷς ἀνεκοινώθη ἤδη ὑπὸ τῶν πρωθυπουργῶν τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης.

Ὁ Ἀγγλος πρωθυπουργὸς ἐχαρακτήρισε τὴν ἐν λόγῳ πρόσκλησιν ὡς «εὐγενῆ καὶ σοφῆν», ἐν ᾧ ἡ Βουλὴ, θεωρήσασα τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ὡς στιγμὴν ἱστορικὴν, κατεχειροκρότησε ταύτην.

Αἰτήσῃ τοῦ κ. Ἀσκούιθ, ὁ Ἀγγλος πρωθυπουργὸς προέβη εἰς δη-

λώσει περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ζητήματα τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς.

Αἱ σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ Ἀγγλοῦ Πρωθυπουργοῦ εἶνε ἀξίαι ἰδιαζούσης μνείας.

Κατὰ ταύτας αἱ μέχρι τοῦδε ἐποφάσεις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως εἶχον ὁδηγὸν τὰς ἀκολουθοῦσας γενικὰς ἀπόψεις:

α) Ἐν τῷ Ἰαπωνικῷ Κράτει, ἔσχεν ἡ Μ. Βρεττανία, παλαιὸν καὶ δεδοκιμασμένον σύμμαχον, καὶ ἡ εἰκοσαετῆς συνθήκη, ἴσταμένη μεταξὺ τῶν δύο διίσταμένων, ὑπῆρξε λιαν ἐπιφέλης οὐ μόνον τοῖς συμβληθεῖσι ἀλλὰ καὶ τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς.

β) Ἐν Κίνα ὑπάρχει πολυάριθμος λαὸς μὲ μεγίστας δυναμικότητας, ὅστις τὰ μέγιστα ἐκτιμᾷ τὴν φιλίαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ οὐτινος τὰ συμφέροντα ἐπιθυμοῦμεν νὰ συντρέξωμεν καὶ προαγάγωμεν.

γ) Ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις, βλέπομεν σήμερον, καὶ πάντοτε τὸν πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν ἰδεολογίαν εὐρισκόμενον λαὸν, μεθ' οὗ εἶνε δι' ἡμᾶς οὐ μόνον ἐπιθυμία καὶ συμφέρον, ἀλλὰ βαθέως ἐρριζωμένον ἐνστικτον νὰ συσκεπτόμεθα καὶ νὰ συνεργαζώμεθα.»

Εἶτα ὁ πρωθυπουργὸς προσεπάθησε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν σύγχυσιν ἰδεῶν, ἣτις ὑφίστατο ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῆς Ἀγγλο-Ἰαπωνικῆς συνθήκης.

Στρέφων, τέλος, τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ εὐρυτέρου προβλήματος τῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Ἀπὼ Ἀνατολῇ, ὁ Πρωθυπουργός, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῆς Βουλῆς, διεβεβαίωσεν, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἦτο πεπεισμένη, ὅτι ἡ πρώτη ἀρχὴ τοιαύτης πολιτικῆς ἦτο ἡ φιλικὴ συνεργασία μὲ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Ἐκ τῆς συνεργασίας δὲ ταύτης, περισσότερον ἢ ἐκ παντὸς ἐτέρου μεμονωμένου παράγοντος, προσέθεσε, ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ κόσμου.

Ἐκ παραλλήλου ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ἡ πρότασις τοῦ Προέδρου Harding ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ Briand.

ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας ὡσαύτως τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε τὴν ἀποδοχὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως μετάσχῃ τῆς περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν διασκέψεως, προσθέσας, ὅτι: «...Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ ἐγκρίνητε τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐποία ἀπῆντησε «παροῦσα» εἰς τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου Harding, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ δώσῃ τῇ Γαλλίᾳ ὀριστικὴν ἀσφάλειαν ἐν τῇ καθιδρυθείσῃ εἰρήνῃ.»

Προστίθεται, ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανόντητα, τὴν Γαλλίαν θέλει ἐκπροσωπήσῃ, ἐν τῇ συγκληθησομένῃ διασκέψει, αὐτὸς ὁ πρωθυπουργός, καὶ ὅτι ἡ πρόσκλησις τοῦ Προέδρου Harding εὐρίσκει τόσον ἐν τοῖς ἐπισημοῖς κύκλοις ὅσον καὶ ἐν τῷ τύπῳ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν.

Ἡ διάσκεψις αὕτη εἶνε ἐνδεχόμενον ν' ἀποτρέψῃ τὴν ἐπαπειλουμένην Ἀμερικανο-Ἰαπωνικὴν ῥῆξιν, δεδομένου δ' ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἐλαττηρίον ταύτης δὲν εἶνε ἰδεολογικαὶ ἀπλῶς βλέψεις, ἀλλὰ θετικὰ σπουδαιότατα συμφέροντα, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποφάσεις σχετικὰς μὲ τὴν περιστολὴν τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν, ὑφ' οὗς στένει σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης.

Π

Η ΑΝΑΒΛΑΣΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ καταπληκτικὴ ἐπέκτασις τῆς συγχρόνου βιομηχανίας, ὀφειλομένη εἰς τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν ταχίστην τελειοποίησιν τῆς μηχανῆς, — ἐργαλείου, συνετελέσθη, ὡς γνωστόν, κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισίον τοῦ 19ου αἰῶνος, εἰς τὰς ὁμόρους τῆς Γαλλίας χώρας: Ἀγγλίαν, Βέλγιον, καί, μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Φραγκφούρτης, Γερμανίαν. Ὁ βιομηχανικὸς δὲ πυρετὸς μετεδόθη μᾶλλον προσφάτως καὶ εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας, αἵτινες, ὑπὸ τούτου καταληφθεῖσαι, ἐπελήφθησαν τῆς, ἐν εὐρείᾳ κλίμακῃ, κατεργασίας τῶν πρώτων ὕλων, τὰς ὁποίας ἐξήγαγον ἄλλοτε εἰς Εὐρώπην. Ἡ Γαλλία θμως, ἥτις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν «σωματείων καὶ βιομηχανιῶν» (corporations et manufactures), κατείχε τὴν πρώτην, ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, θέσιν, ἀφῆκεν ἑαυτὴν νὰ ὑποσκελισθῇ, ἐν τινι μέτρῳ, ἐν τῷ βίῳ τῆς συγχρόνου παραγωγῆς.

Τούτου ἕνεκα, οἱ οἰκονομολόγοι, οἱ περιοριζόμενοι εἰς τὰς ἐκ τῶν στατιστικῶν πληροφορίας, — καὶ εἶνε οὗτοι πολυπληθεῖς, — ἔδιδον ταύτῃ δευτερεύουσαν μόνον θέσιν, ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τῆς ὕλης ὑπὸ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Τὰ προβαλλόμενα, ἄλλως, αἷτια τῆς τοιαύτης μειονεξίας, ἦσαν ἀρκούντως ἀπλά. Ἐν πρώτοις ἡ Γαλλία δὲν κατείχεν ἐπαρκεῖς ποσότητας γαιάνθρακος, βάσεως πάσης μεγάλης βιομηχανίας.

Ἐλέχθη, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε συμπαγῆς ὄγκος γαιάνθρακος καὶ σιδήρου. Διαπίστωσις ἀκριβεστάτη, δεδομένου, ὅτι ἡ κολοσιαιὰ ᾄθησις τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὀφείλονται, ἀφ' ἑνός, εἰς τὴν χαμηλὴν τιμὴν ἀποδόσεως (prix de revient) τοῦ γαιάνθρακος, πηγῆς τῆς ἐνεργείας καὶ βάρου τῆς μεταλλουργίας, καί, ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὴν ναύλωσιν ἐπιστροφῶν (frêt de retour) ἣν ἡ ἐξάπλωσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προϊόντος ἐξασφαλίζει εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ἐκφορτώνοντα εἰς ἀγγλικούς λιμένας.

Τὸ Βέλγιον, ἐν ἀναλογία πρὸς τὴν ἐδαφικὴν του ἔκτασιν, εἶνε

πλουσιώτερον τῆς Ἀγγλίας, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν, — ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος, ὅτι καὶ αὕτη κέντηται ἐν ἀφθονίᾳ τὰς ἐν λόγῳ ὕλας, — τυγχάνει γνωστόν, ὅτι ἡ βιομηχανία τῆς ἐδημιουργήθη διὰ τῶν ὑπὸ τῆς Γαλλίας καταβληθέντων ταύτῃ τῷ 1871 δυσεκατομμυρίων, καί, ὅτι ἡ ἐμπορικὴ τῆς ἐπέκτασις, ἀναλώμασι τῆς Γαλλίας, ἐπετεύχθη μόνον τῇ συνδρομῇ τῶν ἐπιδρασεστάτων τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ οἰκονομικῶν ὅρων τῆς συνθήκης τῆς Φραγκφούρτης, ὅρων παρακλωσάντων τὴν Γαλλίαν νὰ κλείσῃ τὰ σύνορά της εἰς τὸν ἀνглиκοὶν γερμανικὸν συναγωνισμόν.

Ἐπὶ πλέον ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε κυρίως χώρα γεωργικὴ, τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν κατοίκων τῆς ἀποζώσης ἐκ τῆς γεωργίας.

Ὁ Γάλλος χωρικός εἶνε πλούσιος, ἡ δὲ ἀμπελουργία ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν πηγὴν τῆς ἐξαγωγῆς της.

Ἐπὶ πλέον ἡ λαϊκὴ ἀποταμίευσις, φροντίδι τῶν τραπεζῶν, αἵτινες φαίνονται μὴ πιστεύουσαι εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ πολέμου, εἶχε τοποθετηθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, αἱ πρόσοδοι δὲ τῶν κεφαλαίων ταύτης ἐπανήρχοντο εἰς Γαλλίαν ὑπὸ μορφὴν ἐμπορευμάτων.

Δι' ἅπαντας τοὺς ἄνω λόγους, δὲν παρατηρεῖται ἐν Γαλλίᾳ ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἐργατικῶν συσσωρεύσεων, οἱ μεγάλοι βαθύπλουτοι παραμέναν ἐν ταύτῃ σπάνιοι, καὶ οἱ βιομήχανοι δὲν εἶχον συμφέρον νὰ ἐξογκῶσιν ὑπερμέτρως παραγωγὴν, ἥτις ἐπήρκει εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ τὴν μίσθωσιν τῆς ἐργασίας χώρας εὐημερούσης, ἐν τῇ ἐδασίλευν ἡ ἀφθονία.

Πρέπει, οὐχ' ἤττον, νὰ νοηθῇ καλῶς, ὅτι αἱ ἄνω ἀπόψεις σχετικῆν μόνον ἔχουσαι ἀξίαν, καὶ ὅτι ἡ Γαλλικὴ βιομηχανία πολὺ ἀπέχε τοῦ νὰ εἶνε εὐκαταφρόνητος. Ἀπασα ἡ βόρειος καὶ ἡ βορειοανατολικὴ χώρα, ἀπὸ τῶν προαστειῶν συνοικισμῶν τῶν Παρισίων (St Denis, St Ouen, Pantin κ.λ.π. μέχρι τῶν βελγικῶν καὶ λουξεμβουργικῶν συνόρων (Lille—Roubaix—Teureoing; Lons, Longwy, Homécourt, Briey, κ.λ.π. δύναται νὰ ἀνταγωνισθῶσι τὰς ὁμοίας πρὸς ταύτας χώρας τοῦ Mons — Charleroi, τῆς Ruhr ἢ τοῦ Birmingham.

Τὰ αὐτὰ αἷτια εἶχον παραγάγῃ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα; πράγματι ἅπαντα τὰ Γαλλικὰ γαιανθρακορυχεῖα εὐρίσκονται πρὸς βορρᾶν, συνεχίζοντα τὰς βελγικὰς μεταλλειοφόρους φλέβας, ἐν Briey δὲ κείνται τὰ κυριώτερα Γαλλικὰ ὄρυχεῖα, τὰ σπουδαιότερα τῆς Εὐρώπης.

Ἄτερα κέντρα, ἤττονος σημασίας, εὐρίσκονται ἐν τῇ λυωνικῇ χώρᾳ τοῦ Creusot καὶ τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, ἐνθα ὡσαύτως συγκεντροῦται σίδηρος καὶ ἄνθραξ. Τέλος ἐπὶ πλείστων ἐτέων σημείων τῆς Γαλλίας εὐρίσκονται διάφοροι βιομηχανίαι: εἰς τὸ Ντοφινὲ καὶ τὰ Πυρηναία, ἅπασαι αἱ ἐφαρμογαὶ τοῦ λευκοῦ ἄνθρακος (ἰδίως ἡ ἐξαιρετος ἐκμετά-

λευσις του ἄλουμνίου), κλωστήρια καὶ ὑφαντουργεῖα, ἐν Rouen καὶ Elbeuf, σηροσκωληκοτροφεῖα (magnaneries) καὶ μεταξουργεῖα, ἐν Cevennes καὶ Lyon, διάφοροι τέλος βιομηχανίαὶ ὀλίγον πανταχοῦ.

Ἰδίως ἡ λεγομένη βιομηχανία τῆς πολυτελείας (industrie de luxe) ἀπετέλει τὴν φήμην τῶν Γάλλων βιομηχανῶν. Ἡ βιομηχανία αὕτη, ἀπαιτεῖ χειροτεχνίαν πεπειραμένην καὶ λεπτήν, ἥτις εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομηθῇ προχειρῶς. Ἄν δ' οἱ ἀνταγωνιστὰὶ τῆς Γαλλικῆς βιομηχανίας, εὐνοοῦμενοι ὑπὸ φυσικῶν πλεονεκτημάτων καὶ ὠθοῦμενοι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ πλοῦτου, ἠδυνήθησαν νὰ ὀργανώσωσι ταχέως κολοσσιαίας ἐπιχειρήσεις, δὲν ἠδυνήθησαν, οὐχ' ἦττον, νὰ δημιουργήσωσιν βράτσαν ἐργατῶν τέχνης (ouvriers d' art). Οἱ ἐργάται οὗτοι, ἀποτελοῦσιν, ὄντως, βράτσας μεταβιβαζούσας ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, καὶ ἀπὸ συντέχνου (compagnon) εἰς μαθητευόμενον τὰς τεχνικὰς κινήσεις τῶν χειρῶν (tours de main) καὶ τὸ αἶσθημα τῆς τέχνης.

Αἱ ἀρεταί, ἄλλως, αὐταὶ δὲν διακρίνουσι σήμερον μόνον τὰ ἐργατικά γαλλικὰ σωματεία. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ βιομηχανία τῆς κλωστικῆς καὶ τῆς ὑφαντουργίας εἰσῆχθη, ἐν Γερμανίᾳ, Ὀλλανδίᾳ, καὶ Ἀγγλίᾳ, διὰ τῶν ἐκ Γαλλίας ἀποπεμφθέντων οὐγκενώτων ὑπὸ Λουδοβίκου, τοῦ 14ου, μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐδίκτου τῆς Νάντης.

Οὗτω παρέμειναν καθαρῶς γαλλικὰ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα τ' ἀποκαλούμενα «εἶδη τῶν Παρισίων» (articles de Paris), τὰ μεταξωτά, τὰ κεραμικὰ καὶ τὰ ὑαλοουργικὰ ἀντικείμενα τέχνης (verreries d' art).

Ἐν Γαλλίᾳ ὡσαύτως ἐφευρέθησαν καὶ ἐδημιουργήθησαν, μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τὸ ποδήλατον, τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὸ ἀεροπλάνον. Ἄλλοδαπὰ προνόμια εὐρεσιτεχνίας ὡς τὸ Hispanosuiza, ἢ τὸ Hotchkiss μόνον εἰς τοὺς Παρισίους ἠδυνήθησαν νὰ γίνωσιν ἀντικείμενα ἐκμεταλλεύσεως.

Οἱ ἀμερικανοὶ ἀδελφοὶ Wright, οἵτινες τοσοῦτον συνετέλεσαν πρὸ 15ετίας περὶ τοῦ εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀεροπορίας, μόνον εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Villacoublay, καὶ τοῦ Juvisy εὗρον μηχανικοὺς καὶ ἀναβάτας διὰ τὰ πειράματά των.

Πλὴν καίτοι πολλάκις ἡ Γαλλία ὑπῆρξε τὸ ἐργαστήριον καὶ τὸ πεδῖον τοῦ πειραματισμοῦ, ἢ ἐν ταύτῃ ἐφεύρεσις ἀφ' οὗ συνεπληρωτο, ἐξήρχετο εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀντεγράφετο ἐκεῖ, καὶ ἐβιομηχανοποιεῖτο, κατὰ τὴν μέθοδον Taylor.

Κατὰ κανόνα δέ, ἐκ Γερμανίας ἐπανήρχετο τὸ ὁμοίωτον εἶδος, τὸ «ersatz», εἰς ποσότητας βιομηχανηθέν, καὶ εἰς χαμηλὰς τιμὰς προσφερόμενον εἰς τὴν ἀγοράν.

Δὲν δύναται, βεβαίως, ν' ἀποδοθῇ εὐθύνη εἰς τοὺς παρισίους βιομηχανοὺς διὰ τὴν κλίσιν τῆς ψευδοπολυτελείας, ἥτις κατέκτησε τὰς

πενεστέρας τάξεις: αἱ ἐκ simile-μετάξης περικνημίδες, τὰ ψευδοκοσμήματα, κ.λ.π., αἱ ἀξιοθρήνητοι αὐταὶ συνέπειαι τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἐπιστημονικῆς βιομηχανίας, εἶνε ἀποδοτέαι εἰς τὸν ὑπερρήγιον συναγωνισμόν.

Ζητοῦμεν συγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας διὰ τὴν τελευταίαν μας ταύτην παρέκβασιν εἰς τὸ πεδῖον τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων.

Τοιαύτη ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς ἡ θέσις τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

MERCATOR

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΟΙΝΟΙ	ΚΟΝΙΑΚ
ΜΑΡΚΟ	“ΒΟΤΡΥΣ,”
ΛΕΥΚΟΙ	Παλαιὸν ἀπόσταγμα οἴνων
ΚΑΙ	ἀπαράμιλλον.
ΕΡΥΘΡΟΙ	Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ κέντρα
ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ	καταναλώσεως.
ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ	

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ Πάτραις, καὶ Σύρῳ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δρ. 10.000.000.—

Ἀποθεματικά » 1.483.233.25

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι δι' ἀπάσας ἐν γένει τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας.

Καταθέσεις ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους.

Ἰδρυσις καὶ ὀργανώσις Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ συμμετοχὴ εἰς τοιαύτας.

Ἀντιπρόσωποι εἰς πάσας τὰς Χώρας τοῦ κόσμου διὰ συναλλαγὰς Τραπεζικὰς, Οἰκονομολογικὰς, Ἐμπορικὰς καὶ Ναυτιλιακὰς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 48.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΑΘΗΝΑΪΚΗ",

Υποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Αθήναι, Αργείοιον, Αδριανούπολις, Αργυροπόλιον, Βόλος, Ηράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ίωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Λήμνος : Κάστρον, Μυτιλήνη, Πάτραι, Πειραιεύς. Ρέθυμνος, Σάμος : Βοθύ και Κε-λόβασι, Σμύρνη, Σέρρος, Τρίπολις, Χαλκίς, Χονιά, Χίος.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ : Γαλατά, Σταμπούλ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Αλεξάνδρεια, Κάϊρον, Ποστ-Σάϊδ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Λεμεσός, Λευκασία.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ : Λονδίον; Μάντσεστερ.

Ανταποκρίται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ Κόσμου.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἀπὸ 18)1 Ἰουλίου 1921

Εἰς Δραχμάς	Εἰς Συνάλλαγμα ἐπὶ :
Ἐν ὄψει πρὸς 3 ⁰ / ₀	Λονδίον ἐν ὄψει . . πρὸς 5 ⁰ / ₀
Μὲ 15ῆμερον προειδο- ποίησιν » 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μην. » 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
Ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μην. » 4 ⁰ / ₀	Παρισίων ἐν ὄψει . . » 3 ¹ / ₄ ⁰ / ₀
» » 1 ἔτους » 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μην. » 4 ¹ / ₄ ⁰ / ₀
» » 2 ἐτῶν » 5 ⁰ / ₀	» » 1 ἔτους » 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
» » 5 » » 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	» » 2 ἐτῶν » 5 ⁰ / ₀
	Νέας Ὑόρκης ἐν ὄψει » 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ μέχρι Δρχ. 3.000 πρὸς 4 ⁰ / ₀	Ἰταλίας ἐν ὄψει . . » 2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΦΡ. 25.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΜΥΡΝΗ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΩ, ΜΙΤΥΛΗΝΗ, ΣΕΡΡΑΙΣ, ΖΑΓΑΖΙΚ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

- ΠΡΟΞΕΦΛΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ.
- ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ.
- ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΦΟΡΤΩΤΙΚΩΝ.
- ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ ΕΠΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.
- ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΝ.
- ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.
- ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.
- ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ.
- ΕΝΤΟΛΑΙ ΠΛΗΡΩΜΩΝ.
- ΦΥΛΑΞΙΣ ΤΙΤΛΩΝ.
- ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ.
- ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ, ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ.
- ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ.

ΩΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑ-Ι-Ν

(CUNARD LINE)

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἐξυπηρετοῦσα διὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ καλλιτέρων ἀτμοπλοίων τῆς παγκοσμίου Ναυτιλίας γραμμὰς ἐμπορικὰς καὶ ἐπιβατικὰς ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον.

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ "ΑΚΙΤΑΝΙΑ,,

εἶναι τὸ μεγαλειότερον καὶ πολυτελέστερον ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιο.

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ "ΜΑΥΚΕΤΑΝΙΑ,,

εἶναι τὸ ταχύτερον ἀτμόπλοιο τῆς παγκοσμίου ναυτιλίας

ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΑΣ ΕΞΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΣ

Νέας Ῥόρκης—Πειραιῶς Ταχυδρομικὴ ἔξυπηρετουμένη διὰ μεγάλων πολυτελῶν ὑπερωκεανείων ὧν ἕξ νεωτάτου τύπου 25.000 τόννων ἕκαστον καθεικνύσθησαν ἤδη προοριζόμενα διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην.

Νέας Ῥόρκης—Πειραιῶς—Θεσσαλονίκης—Κωνσταντινῶν
 Λίβερπουλ—Πειραιῶς—Θεσσαλονίκης—Κωνσταντινῶν
 Λονδίνου—Πειραιῶς—Θεσσαλονίκης—Κωνσταντινῶν
 Ἀμβέρσσης—Πειραιῶς—Θεσσαλονίκης—Κωνσταντινῶν
 ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
 ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΠΑΤΡΑΙ

Γραφεῖα ἐν Πειραιῇ: 60 Φίλωνος

CUNARD LINE

La plus grande compagnie de vapeurs servie par les plus grands et meilleurs paquebots de la navigation mondiale.

Lignes commerciales et pour passagers a travers le globe

Le s/s "ΑΚΙΤΑΝΙΑ,, est le plus grand et plus perfectionné courrier—postal

Le s/s "ΜΑΥΚΕΤΑΝΙΑ,, est le plus rapide vapeur de la navigation mondiale.

AU LEVANT LA COMPAGNIE RESERVE ACTUELLEMENT LES LIGNES SUIVANTES: NEW YORK—LE PIRÉE, service postal servi par le grands et luxueux transatlantiques parmi lesquels 6 du plus récent modèle de 29.000 tonnes chaque, qui ont été lancés spécialement pour cette ligne.

NEW YORK—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLÉ
 LIVERPOOL—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLÉ
 LONDRES—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLÉ
 ANVERS—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLÉ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Le Pirée—Athènes—Patras
 BUREAUX au Pirée 60, Philonos

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΙΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις

53 Σταδίου 33

ΑΚΤΙΝΑ

ΑΘΗΝΑΣ

2-48—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ—2-48

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΔΡ. 2,000,000.—

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

» 368,077.85

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος

Σύμβουλοι

Ν. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

Φ. Α. ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗΣ

Α. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

Α. Μ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ

Π. ΚΑΤΣΟΡΙΑΝΝΗΣ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Ἐν ὄψει πρὸς 3 ¹/₂ ⁰/₁₀₀
 Ἐπὶ προθεσ. 3 μηνῶν » 4 ⁰/₁₀₀
 » » 6 » » 4 ¹/₂ ⁰/₁₀₀
 » » 1 ἔτους » 5 ⁰/₁₀₀
 » » 2 ἔτ. καὶ ἄνω 5 ¹/₂ ⁰/₁₀₀

Ταμειντήριον μέχρι

Δραχ. 4,000

πρὸς 4 ⁰/₁₀₀

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 48.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΑΘΗΝΑΪΚΗ",

Ύποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : *Αθήναι, *Αργίονον, *Ανδριανούπολις, *Αργοστόλιον, Βόλος, *Ηράκλειον, Θεσσαλονίκη, *Ιωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Δήμος (κάστρον), Μιτυλήνη, Πάτραι, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος (ΰαθν και Καρόβασι), Σμύρνη, Σύρος, Τρίπολις, Χαλκίς, Χανία, Χίος.

ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΔΕΙ : Γαλατά, Σταμπούλ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : *Αλεξάνδρεια, Κάιρον, Πόρτ-Σαΐδ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Λεμεσός, Λευκωσία.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ : Λονδίνον, Μάντσεστερ.

*Η Τράπεζα Αθηνών :

*Εκτελεί προεξοφλήσεις έμπορικῶν γραμματίων και εισπραξείσ τοιούτων έν Ελλάδα και τῷ Ἐξωτερικῷ.

*Αγοράζει και πωλεί ξένα νομίσματα και χαρτονομίσματα.

*Ενδίδει πιστωτικὰς επιστολάς και αναλαμβάνει τήν άπανταχοῦ άποστολήν χρηματικῶν πσοῶν διά τηλεγραφικῶν ή ταχυδρομικῶν έντολῶν.

*Ανοίγει πιστώσεις επί φορτωτικῶν.

Δέχεται χρεόγραφα προς φύλαξιν· αγοράζει και εισπραττει τοκομερίδια ως και κληρωμένα εις τὸ ἄριστον χρεόγραφα· έκτει χρηματιστικὰς έντολάς· δέχεται άνεξόδοσ έγγραφὰς εις νέας εκδόσεις και έν γένει έκτελει πᾶσαν επί χρεωγράφων ἰσρασίαν·

Χορηγεί πιστώσεις επί έμπορευμάτων ως και επί ενεχύρω χρεωγράφων.

*Ανοίγει τρέχοντασ λογαριασμοὺς και δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις έν ὄψει και επί προθεσμίας, εις Δραχμάς και ξένα Νομίσματα.

*Έχει ειδικήν ὑπηρεσίαν Ταμειυτηρίον επί τόκῳ 40/0 ετησίως.

*Έχει εις τήν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς επιθυμητούς ὅρους άσφαλείας, ὑπηρεσίαν ένοικιάσεωσ χρηματοκιβωτίωσ έν τῷ θησαυροφυλακίῳ της, επί ένοικίῳ από Δρχ. 20.— κατά τριμηνίαν και άνω. Δύο ειδικαί κλειδες παραδίδονται εις έκαστολ ένοικιαστήν δι' ὧν οὗτος και μόνον δύναται ν' άνοίξει τὸ ὑπ' αὐτοῦ ένοικιασθέν χρηματοκιβώτιον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 17/30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1921

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Μετρητά έν τῷ Ταμείῳ, παρὰ Τραπεζαίς, εις Ἐντοκα Ταμειακά Γραμμάτια και Τοκομερίδια . Δρχ.	213.068.815.55
Διαθέσιμα παρὰ Τραπεζαίς Ἐξωτερικοῦ »	111.138.489.99
Συναλλάγματα και Ἐπιταγαί προς εἴσπραξιν »	24.167.072.78
Προεξοφλήσεις και Προκαταβολαί επί Γραμματίων Δάνεια και Λ/σμοί : Ἠγγυημένοι διά χρεωγράφων »	24.900.733.33
» » » » δι' ὑποθήκης »	26.859.529.29
» » » » διά διαφόρων έγγυήσεωσ »	3.964.483.39
Προκαταβολαί επί φορτωτικῶν και έμπορευμάτων »	52.526.909.12
Τρέχοντες λογαριασμοί »	75.179.584.07
Χαρτοφυλάκιον Χρεωγράφων »	98.103.865.34
Συμμετοχαί εις έπιχειρήσεις »	11.630.864.02
Καταστήματα Τραπεζης »	1.425.685.—
Κτήματα εξ αναγκαστικῶν εκποιήσεωσ »	8.463.590.54
*Εγκαταστάσεις, Ἐπιπλα, Χρηματοκιβώτια, κλπ. »	5.053.342.39
	35.—
	<u>Δρχ. 656.482.999.81</u>

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικῶν Δρχ.	48.000.000.—
» Ἀποθεματικῶν Τακτικῶν »	2.400.000.—
» » Ἐκτακτῶν »	2.600.000.—
Καταθέσεις ὄψεωσ »	274.220.085.07
» προθεσμίας »	118.031.747.73
» εις έγγύησιν »	32.989.657.96
Ταμειυτηρίον »	39.353.374.72
Τρέχοντες λογαριασμοί »	89.675.041.99
*Ανταποκριταί Ἐξωτερικοῦ »	15.282.246.56
*Ἐπιταγαί πληρωτέα »	20.032.100.79
Μερίσματα πληρωτέα παρελθούσης χρήσεωσ »	2.445.697.—
Προμέρισμα τοῦ 1921, άπηλλαγμένον φόρου καθαράσ προσόδοσ (Μερίσματος) »	2.400.000.—
Κέρδη και Ζημία. Ὑπόλοιπον εις Νέον διά τήν Β' έξαμηνίαν »	9.053.047.99
	<u>Δρχ. 656.482.999.39</u>

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

I. Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

A. M. ΛΕΒΟΥΝΗΣ

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3. ΤΗΛΕΦ. 475
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΝΟΤΑΡΑ 64. " 287

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ

ASIATIC PETROLEUM CO LTD

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΒΕΝΖΙΝΗΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ, ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

WESTERN ELECTRIC COMPANY
BELL TELEPHONE MANUFACTURING COMPANY
OTIS ELEVATOR COMPANY

ΑΠΟΘΗΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

FARBENFABRIKEN
VORM. FRIEDR. BAYER & CO

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ. ΧΑΡΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΜΕΛΑΝΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ Γενική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται καταθέσεις ὑπὸ
τοὺς κάτωθι ὄρους :

Εἰς Δραχμὰς

Ἐν ὄψει	πρὸς 3 0/0
Μὲ 15θήμερον προειδοποίησιν	» 3 1/2 0/0
Μετὰ 6 μῆνας	» 4 0/0
Μετὰ 1 ἔτος	» 4 1/2 0/0
Μετὰ 2 ἔτη	» 5 1/4 0/0
Ἄνω τῶν 2 ἐτῶν	» 5 1/2 0/0

Εἰς ξένα νομίσματα

Ἐν ὄψει ἐπὶ Λονδίνου	πρὸς 5 1/4 0/0
» » » Παρισίων	» 3 1/2 0/0
» » » Ν. Ὑόρκης	» 3 0/0
» » » Ἰταλίας	» 3 0/0

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΩΝ

Κεφάλαιον Μετοχικὸν Δρ. 1,500,000.—
Ἀποθεματικὰ Ἐκτακτὰ καὶ Τακτικὰ » 8,537,223.15

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΟΝ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα ἐκτελεῖ ἀπάσας τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας μὲ
τοὺς καλυτέρους ὄρους. ἔχει Ἀνταποκριτὰς εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς
Ἑλλάδος καὶ τὸ Ἐξωτερικόν.

Δέχεται καταθέσεις ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους :

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟΔΟΤΕΑΙ ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

Εἰς τὸ Ταμιευτήριον μέχρι Δραχ. 5,000 μὲ τόκον 4 0/0

Εἰς Δραχμὰς	πρὸς 2 1/2 0/0
Ἐπὶ Λονδίνου τσέκ	» 4 1/2 0/0
» Παρισίων »	» 4 0/0
» Ν. Ὑόρκης »	» 3 0/0
» Ἰταλίας »	» 2 1/2 0/0
» Βερολίνου »	» 1 0/0

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Μὲ 15θήμερον προειδοποίησιν	πρὸς 3 0/0
Δι' ἓν ἔτος	» 4 1/2
Διὰ δύο ἔτη	» 5 0/0
Διὰ τέσσαρα ἔτη	» 5 1/4 0/0

ALLIANCE FRANÇAISE
ÉCOLE PRATIQUE
DE LANGUE FRANÇAISE

ANNÉE SCOLAIRE 1921—1922

- I.—Cours complet d'Études françaises.
II.—Préparation aux Facultés et aux Écoles supérieures de France.
III.—Préparation au Certificat d'Études française de l'Université de Paris.
IV.—Cours du soir.

Les Cours ont lieu au Siège social de l'ALLIANCE FRANÇAISE
101, boulevard Raspail, Paris (VIe)

Πληροφορίες Κω Saiennes, 'Ακαδημίας 3

GOUVERNEMENT GÉNÉRAL DE L'ALGÉRIE

DIRECTION DE L'AGRICULTURE, DU COMMERCE ET DE LA COLONISATION

INSTITUT AGRICOLE
D'ALGERIE

A MAISON-CARRÉE-ALGER

Πληροφορίες Κω Saiennes, 'Ακαδημίας 3

ACADÉMIE COMMERCIALE

POUR LES

ÉTUDIANTS ÉTRANGERS

ORGANISÉE PAR LA

CHAMBRE DE COMMERCE DE PARIS

A L'ÉCOLE

DES HAUTES ÉTUDES COMMERCIALES

(Reconnue par l'État—Décret du 22 juillet 1890)

108, boulevard Maiesherbes - 43, rue de Tocqueville

Πληροφορίες Κω Saiennes, 'Ακαδημίας 3

“ΒΕΛΟΣ” ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΛΙΠΑΡΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΣΑΠΩΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΦΕΙΔΙΟΥ 7

Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και διευθύνων Σύμβουλος

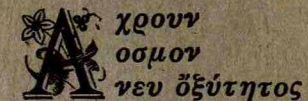
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Ι. ΖΑΝΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2,500,000

ΕΛΑΙΑ ΡΑΦΦΙΝΑΤΑ “ΒΕΛΟΣ,,

(Ήγγυημένα άγνά έλαια έλατας)

Α^{ΟΝ} ΟΛΙΒΑ

χρουν

οσμον

νευ οξύτητος

Κατάλληλον διά μαγειρικην αντικαθιστούν πλήρως τὸ βούτυρον

Β^{ΟΝ}

ΜΥΡΤΙΑ

ΑΘΗΝΑ

Εξαιρετικῆς ποιότητος
φάμιλλον Νίτσας καὶ Δούκας
ΠΡΩΤΗΣ ποιότητος

Κατάλληλα διά σαλάτας, μαγιονέζαν καὶ παντὸς εἶδους λαδερῶν φαγητῶν

ΣΑΠΩΝΕΣ

“ΒΕΛΟΣ,,

Οἱ Ἀνώτεροι καὶ ἀγνώτεροι ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ σαπῶνες

ΣΑΠΩΝΕΣ οικιακῆς χρήσεως παντὸς εἶδους

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΑΦΟΙ Λ. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗ

